

Επίσημη Εφημερίδα C 174

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

55ο έτος
16 Ιουνίου 2012

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2012/C 174/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 165 της 9.6.2012	1
---------------	--	---

Γενικό Δικαστήριο

2012/C 174/02	Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα	2
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2012/C 174/03	Υπόθεση C-125/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Κυπριακής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγίες 2002/21/EK και 2002/20/EK — Δικαιώματα διελεύσεως — Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δικαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας)	4
---------------	--	---

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2012/C 174/04	Υπόθεση C-337/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2012 [αίτηση του Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Georg Neidel κατά Stadt Frankfurt am Main [Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2003/88/EK — Όροι εργασίας — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών — Χρηματική αποζημίωση σε περίπτωση ασθένειας — Δημόσιοι υπάλληλοι (πυροσβέστες)] 4	4
2012/C 174/05	Υπόθεση C-406/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Μαΐου 2012 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SAS Institute Inc. κατά World Programming Ltd (Πνευματική ιδιοκτησία — Οδηγία 91/250/EOK — Νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή — Άρθρα 1, παράγραφος 2, και 5, παράγραφος 3 — Περιεχόμενο της προστασίας — Δημιουργία άμεση ή μέσω άλλης διαδικασίας — Πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή προστατευόμενο από το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας — Αναπαραγωγή των λειτουργιών από ένα δεύτερο πρόγραμμα, χωρίς πρόσβαση στον πηγαίο κώδικα του πρώτου — Αντίστροφη μεταγλώττιση του αντικειμενικού κώδικα του πρώτου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή — Οδηγία 2001/29/EK — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα στην κοινωνία της πληροφορίας — Άρθρο 2, στοιχείο α' — Εγχειρίδιο χρήσεως προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή — Αναπαραγωγή σε άλλο πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή — Προσβολή του δικαιώματος του δημιουργού — Προϋπόθεση — Έκφραση της προσωπικής πνευματικής εργασίας του δημιουργού του εγχειριδίου χρήσεως) 5	5
2012/C 174/06	Υπόθεση C-419/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wolfgang Hofmann κατά Freistaat Bayern (Οδηγία 2006/126/EK — Αμοιβαία αναγνώριση αδειών οδήγησης — Άρνηση κράτους μέλους να αναγνωρίσει την ισχύ εκδοθείσας σε άλλο κράτος μέλος άδειας οδήγησης προσώπου του οποίου η άδεια οδήγησης αφαιρέθηκε στο έδαφός του) 6	6
2012/C 174/07	Υπόθεση C-456/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT) κατά Administración del Estado (Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρα 34 ΣΛΕΕ και 37 ΣΛΕΕ — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που απαγορεύει στα καπνοπωλεία την εισαγωγή προϊόντων καπνού — Κανόνας σχετικός με την ύπαρξη και λειτουργία του μονοπωλίου εμπορίας των προϊόντων καπνού — Μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό — Δικαιολόγηση — Προστασία των καταναλωτών) 6	6
2012/C 174/08	Υπόθεση C-472/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Pest Megyei Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nemzeti Fogvasztónedelmi Hatóság κατά Invitel Távközlési Zrt (Οδηγία 93/13/EOK — Άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 3 — Άρθρα 6 και 7 — Συμβάσεις που συνάπτονται με τους καταναλωτές — Καταχρηστικές ρήτρες — Μονομερής τροποποίηση των όρων της συμβάσεως από τον επαγγελματία — Αγωγή προς το δημόσιο συμφέρον, η οποία ασκείται εξ ονόματος των καταναλωτών από οργανισμό που ορίζει η εθνική νομοθεσία — Διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα της ρήτρας — Έννομα αποτελέσματα) 7	7
2012/C 174/09	Υπόθεση C-508/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου Κάτω Χωρών (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/109/EK — Καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες — Αίτηση για τη χορήγηση καθεστώτος επί μακρόν διαμένοντος — Αίτηση χορήγησης αδειας διαμονής σε δεύτερο κράτος μέλος την οποία υποβάλλει είτε υπήκοος τρίτου κράτους που έχει ήδη αποκτήσει το καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος σε πρώτο κράτος μέλος είτε μέλος της οικογενείας του — Ποσό των τελών που επιβάλλουν για τη χορήγηση τέτοιων εγγράφων οι αρμόδιες αρχές — Δυσανάλογος χαρακτήρας — Παρεμπόδιση της άσκησης του δικαιώματος διαμονής) 7	7
2012/C 174/10	Υπόθεση C-510/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — DR, TV2 Danmark A/S κατά NCB — Nordisk Copyright Bureau (Προσέγγιση των νομοθεσιών — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/EK — Άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο δ' — Δικαίωμα παρουσίασης έργων στο κοινό — Εξαίρεση από το δικαίωμα αναπαραγωγής — Εφημερες εγγραφές έργων που πραγματοποιούνται δι' ιδίων μέσων από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς για τις δικές τους εκπομπές — Εγγραφή που πραγματοποιείται με μέσα τρίτου προσώπου — Υποχρέωση του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού να άρει όλα τα επίσημα αποτελέσματα των πράξεων και παραλείψεων που τελεί τρίτο πρόσωπο) 8	8

2012/C 174/11	Υπόθεση C-520/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2012 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lebara Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Φορολογία — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 2 — Παροχή υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας — Υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών — Προπληρωμένες τηλεκάρτες περιέχουσες πληροφορίες που διευκολύνουν την πρόσβαση σε διεθνείς τηλεφωνικές κλήσεις — Διάθεση στο εμπόριο μέσω δικτύου διανομών) 9	9
2012/C 174/12	Υπόθεση C-571/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 24ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Tribunale di Bolzano (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Servet Kamberaj κατά Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano (Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Άρθρο 34 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2003/109/EK — Καθεστώς των επί μακρόν διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών — Δικαίωμα ίσης μεταχείρισης όσον αφορά την κοινωνική ασφάλιση, την κοινωνική αρωγή και την κοινωνική προστασία — Παρέκκλιση από την αρχή της ίσης μεταχείρισης για τα μέτρα που εμπίπτουν στην κοινωνική αρωγή και στην κοινωνική προστασία — Εξαίρεση των «βασικών πλεονεκτημάτων» από το πεδίο εφαρμογής αυτής της παρέκκλισης — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει στεγαστικό επίδομα για τους λιγότερο εύπορους μισθωτές — Καθορισμός του ύψους των πιστώσεων που προορίζονται για τους υπηκόους τρίτων χωρών με βάση διαφορετικό σταθμισμένο μέσο όρο — Απόρριψη αίτησης για τη χορήγηση στεγαστικού επιδόματος λόγω εξάντλησης των πιστώσεων που προορίζονταν για τους υπηκόους τρίτων χωρών) 9	9
2012/C 174/13	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-578/10 έως C-580/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 [αιτήσεις του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Financiën κατά L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10) (Άρθρα 18 ΕΚ και 56 ΕΚ — Αυτοκίνητα οχήματα — Χρήση σε κράτος μέλος μηχανοκίνητου οχήματος ιδιωτικής χρήσεως που ταξινομήθηκε σε άλλο κράτος μέλος — Φορολόγηση του οχήματος αυτού στο πρώτο κράτος μέλος κατά την πρώτη χρήση του στο εθνικό οδικό δίκτυο) 10	10
2012/C 174/14	Υπόθεση C-620/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2012 [αίτηση του Kammarrätten i Stockholm –Migrationsöverdomstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Migrationsverket κατά Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati [Σύστημα του Δουβλίνου — Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 — Διαδικασία προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου — Υπήκοοι τρίτης χώρας, κάτοχοι ισχύουσας θεώρησης εκδοθείσας από το «υπεύθυνο κράτος μέλος», υπό την έννοια του ίδιου αυτού κανονισμού — Αίτηση ασύλου υποβληθείσα εντός κράτους μέλους διαφορετικού από το υπεύθυνο κατά τον εν λόγω κανονισμό κράτος — Αίτηση για τη χορήγηση αδειας διαμονής εντός κράτους μέλους διαφορετικού από το υπεύθυνο κράτος, ακολουθούμενη από την ανάκληση της αιτήσεως ασύλου — Ανάκληση πριν το υπεύθυνο κράτος μέλος συμφωνήσει να προβεί στην αναδοχή — Ανάκληση που περατώνει τις διαδικασίες του κανονισμού 343/2003] 11	11
2012/C 174/15	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-621/10 και C-129/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Balkan and Sea Properties» ADSITS (C-621/10), Provadinvest OOD (C-129/11) κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane I upravlentie na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravlenie na natsionalnata agentsia za prihodite (ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 73 και 80, παράγραφος 1 — Πώληση ακινήτων μεταξύ συνδεδεμένων εταιριών — Αξία της συναλλαγής — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει ότι, για τις συναλλαγές μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων, βάση επιβολής του ΦΠΑ αποτελεί η κανονική αξία της συναλλαγής) 11	11
2012/C 174/16	Υπόθεση C-24/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2012 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Δαπάνες εξαιρούμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Δαπάνες που πραγματοποίησε το Βασίλειο της Ισπανίας — Ενισχύσεις στην παραγωγή ελαιολάδου) 12	12

2012/C 174/17	Υπόθεση C-225/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά Able UK Ltd (ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Απαλλαγές — Άρθρο 151, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Διάλυση παλαιών πλοίων του πολεμικού ναυτικού των ΗΠΑ, η οποία πραγματοποιείται στο έδαφος κράτους μέλους) 13	13
2012/C 174/18	Υπόθεση C-289/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2012 — Legris Industries SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση της Επιτροπής διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Πρόστιμα — Μητρική και θυγατρική εταιρία — Καταλογισμός της συνιστώσας παράβαση συμπεριφοράς) 13	13
2012/C 174/19	Υπόθεση C-290/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2012 — Comap SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση της Επιτροπής διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Πρόστιμα — Διάρκεια της παραβάσεως — Εννοια της «συνέχειας») 13	13
2012/C 174/20	Υπόθεση C-83/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Minh Khoa Vo [Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 — Κοινοτικός κώδικας θεωρήσεων — Άρθρα 21 και 34 — Εθνική νομοθεσία — Παράνομη είσοδος υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος κράτους μέλους — Θεώρηση η οποία ελήφθη με απατηλά μέσα — Ποινική ευθύνη του προσώπου που διευκολύνει την παράνομη είσοδο] 14	14
2012/C 174/21	Υπόθεση C-119/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 6 Μαρτίου 2012 — Josef Probst κατά mr.nexnet GmbH 14	14
2012/C 174/22	Υπόθεση C-125/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Granada (Ισπανία) στις 8 Μαρτίου 2012 — Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. κ.λπ. 15	15
2012/C 174/23	Υπόθεση C-129/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Γερμανία) στις 8 Μαρτίου 2012 — Magdeburger Mühlenwerke GmbH κατά Finanzamt Magdeburg 15	15
2012/C 174/24	Υπόθεση C-139/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 19 Μαρτίου 2012 — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona κατά Generalidad de Cataluña 16	16
2012/C 174/25	Υπόθεση C-151/12: Προσφυγή της 29ης Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας 16	16
2012/C 174/26	Υπόθεση C-152/12: Προσφυγή της 29ης Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας 17	17
2012/C 174/27	Υπόθεση C-154/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το tribunal de première instance de Bruxelles (Βέλγιο) στις 29 Μαρτίου 2012 — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken κατά Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) 18	18
2012/C 174/28	Υπόθεση C-158/12: Προσφυγή της 30ής Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας 18	18
2012/C 174/29	Υπόθεση C-170/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 11 Απριλίου 2012 — Peter Pinckney κατά KDG mediatech AG 19	19

2012/C 174/30	Υπόθεση C-171/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Απριλίου 2012 η Carrols Corp. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 1 Φεβρουαρίου 2012 στην υπόθεση T-291/09, Carrols Corp. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) 19	19
2012/C 174/31	Υπόθεση C-181/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 18 Απριλίου 2012 — Yvon Welte κατά Finanzamt Velbert 20	20

Γενικό Δικαστήριο

2012/C 174/32	Υπόθεση T-270/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2012 — Conceria Kara κατά ΓΕΕΑ — Dima (KARRA) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος KARRA — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό και προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα Kara — Εταιρική επωνυμία Conceria Kara Srl και ατομική επωνυμία Kara — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8 της Συμβάσεως του Παρισιού — Κακή πίστη] 21	21
2012/C 174/33	Υπόθεση T-435/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 2012 — Universal Display κατά ΓΕΕΑ (UniversalPHOLED) [Κοινοτικό σήμα — Διεθνής καταχώριση στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος UniversalPHOLED — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 21	21
2012/C 174/34	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-40/07 P-REV και T-62/07 P-REV: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Απριλίου 2012 — de Brito Sequeira Carvalho κατά Επιτροπής (Διαδικασία — Αίτηση αναθεωρήσεως — Νέο γεγονός — Απουσία — Απαράδεκτο) 21	21
2012/C 174/35	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-76/07, T-362/07 και T-409/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2012 — El Fatmi κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα ληφθέντα με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας — Διαγραφή από τον κατάλογο των προσώπων που αφορούν τα μέτρα — Προσφυγή ακυρώσεως — Κατάρνηση της δίκης) 22	22
2012/C 174/36	Υπόθεση T-374/07: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Απριλίου 2012 — Παχτίτης κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Γενικός διαγωνισμός — Απόρριψη αιτήσεως με την οποία ζητήθηκε αντίγραφο των ερωτήσεων και των απαντήσεων στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα — Αναρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Παραπομπή στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης) 22	22
2012/C 174/37	Υπόθεση T-517/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2012 — Alstom κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Αγορά των μετασχηματιστών ισχύος — Έγγραφο του υπολόγου της Επιτροπής — Άρνηση αποδοχής της συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως ως τρόπου προσωρινής καλύψεως του προστίμου — Εξάλειψη του εννόμου συμφέροντος — Κατάρνηση της δίκης) 23	23
2012/C 174/38	Υπόθεση T-341/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Απριλίου 2012 — F91 Diddeleng κ.λπ. κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Θέση καταγγελίας στο αρχείο — Μη κίνηση διαδικασίας λόγω παραβάσεως κράτους μέλους — Μη ύπαρξη πράξεως δυναμένης να προσβληθεί — Απαράδεκτο) 23	23
2012/C 174/39	Υπόθεση T-572/11 RII: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2012 — Hassan κατά Συμβουλίου (Ασφαλιστικά μέτρα — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Νέα αίτηση — Νέα πραγματικά περιστατικά — Απουσία — Απαράδεκτο) 23	23

2012/C 174/40	Υπόθεση T-163/12 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2012 — Ternavsky κατά Συμβουλίου (Ασφαλιστικά μέτρα — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Λευκορωσίας — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων — Απαράδεκτο) 24	24
2012/C 174/41	Υπόθεση T-135/12: Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2012 — Γαλλία κατά Επιτροπής 24	24
2012/C 174/42	Υπόθεση T-175/12: Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2012 — Deutsche Börse κατά Επιτροπής 25	25
2012/C 174/43	Υπόθεση T-176/12: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2012 — Bank Tejarat κατά Συμβουλίου 25	25
2012/C 174/44	Υπόθεση T-177/12: Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2012 — Spraylat κατά ECHA 26	26
2012/C 174/45	Υπόθεση T-178/12: Προσφυγή 17ης Απριλίου 2012 — Khwanda κατά Συμβουλίου 27	27
2012/C 174/46	Υπόθεση T-181/12: Προσφυγή της 26ης Απριλίου 2012 — Bateni κατά Συμβουλίου 28	28
2012/C 174/47	Υπόθεση T-182/12: Προσφυγή της 26ης Απριλίου 2012 — HTTS κατά Συμβουλίου 29	29
2012/C 174/48	Υπόθεση T-185/12: Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2012 — HUK-Coburg κατά Επιτροπής 29	29

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2012/C 174/49	Υπόθεση F-126/11: Προσφυγή-αγωγή της 28ης Νοεμβρίου 2011 — ZZ κατά Επιτροπής 31	31
2012/C 174/50	Υπόθεση F-28/12: Προσφυγή της 29ης Μαρτίου 2012 — ZZ κατά Επιτροπής 31	31

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2012/C 174/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 165 της 9.6.2012

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 157 της 2.6.2012

EE C 151 της 26.5.2012

EE C 138 της 12.5.2012

EE C 133 της 5.5.2012

EE C 126 της 28.4.2012

EE C 118 της 21.4.2012

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα

(2012/C 174/02)

Κατόπιν της αποχωρήσεως της δικαστή E. Cremona, στις 16 Μαΐου 2012 αποφασίστηκε σε σύσκεψη της ολομέλειας του Γενικού Δικαστηρίου η τροποποίηση των αποφάσεων της ολομέλειας της 20ής Σεπτεμβρίου 2010 ⁽¹⁾, της 26ης Οκτωβρίου 2010 ⁽²⁾, της 29ης Νοεμβρίου 2010 ⁽³⁾, της 20ής Σεπτεμβρίου 2011 ⁽⁴⁾ και της 25ης Νοεμβρίου 2011 ⁽⁵⁾ για την τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα.

Για την περίοδο από 16 Μαΐου 2012 μέχρι την ημερομηνία αναλήψεως καθηκόντων εκ μέρους του ιταλικής ή μαλτέζικης ιθαγενείας δικαστή, οι δικαστές τοποθετούνται στα τμήματα ως ακολούθως:

Πρώτο πενταμελές τμήμα:

J. Azizi, πρόεδρος τμήματος, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, Δ. Γρατσίας και M. Kancheva, δικαστές.

Πρώτο τριμελές τμήμα:

J. Azizi, πρόεδρος τμήματος·
S. Frimodt Nielsen, δικαστής·
M. Kancheva, δικαστής.

Δεύτερο πενταμελές τμήμα:

N. J. Forwood, πρόεδρος τμήματος, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek και J. Schwarcz, δικαστές.

Δεύτερο τριμελές τμήμα:

N. J. Forwood, πρόεδρος τμήματος·
F. Dehousse, δικαστής·
J. Schwarcz, δικαστής.

Τρίτο πενταμελές τμήμα:

O. Czúcz, πρόεδρος τμήματος, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, Δ. Γρατσίας και M. Kancheva, δικαστές.

Τρίτο τριμελές τμήμα:

O. Czúcz, πρόεδρος τμήματος·
I. Labucka, δικαστής·
Δ. Γρατσίας, δικαστής.

Τέταρτο πενταμελές τμήμα:

I. Pelikánová, πρόεδρος τμήματος, V. Vadvapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins και M. van der Woude, δικαστές.

Τέταρτο τριμελές τμήμα:

I. Pelikánová, πρόεδρος τμήματος·
K. Jürimäe, δικαστής·
M. van der Woude, δικαστής.

⁽¹⁾ EE C 288 της 23.10.2010, σ. 2.

⁽²⁾ EE C 317 της 20.11.2010, σ. 5.

⁽³⁾ EE C 346 της 18.12.2010, σ. 2.

⁽⁴⁾ EE C 305 της 15.10.2011, σ. 2.

⁽⁵⁾ EE C 370 της 17.12.2011, σ. 5.

Πέμπτο πενταμελές τμήμα:

Σ. Παπασάββας, πρόεδρος τμήματος, V. Vadalpas, K. Jürimäe, K. O'Higgins και M. van der Woude, δικαστές.

Πέμπτο τριμελές τμήμα:

Σ. Παπασάββας, πρόεδρος τμήματος·

V. Vadalpas, δικαστής·

K. O'Higgins, δικαστής.

Έκτο πενταμελές τμήμα:

H. Kanninen, πρόεδρος τμήματος, M. E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Fragoso και A. Popescu, δικαστές.

Έκτο τριμελές τμήμα:

H. Kanninen, πρόεδρος τμήματος·

N. Wahl, δικαστής·

S. Soldevila Fragoso, δικαστής.

Έβδομο πενταμελές τμήμα:

A. Dittrich, πρόεδρος τμήματος, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek και J. Schwarcz, δικαστές.

Έβδομο τριμελές τμήμα:

A. Dittrich, πρόεδρος τμήματος·

I. Wiszniewska-Białecka, δικαστής·

M. Prek, δικαστής.

Όγδοο πενταμελές τμήμα:

L. Truchot, πρόεδρος τμήματος, M. E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Fragoso και A. Popescu, δικαστές.

Όγδοο τριμελές τμήμα:

L. Truchot, πρόεδρος τμήματος·

M. E. Martins Ribeiro, δικαστής·

A. Popescu, δικαστής.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Κυπριακής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-125/09) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγίες 2002/21/EK και 2002/20/EK — Δικαιώματα διελεύσεως — Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2012/C 174/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός, Α. Nijenhuis και H. Krämer)

Καθής: Κυπριακή Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Κ. Λυκούργος και Α. Πανταζή-Λάμπρου)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγίας-πλαίσιου) (ΕΕ L 108, σ. 33) — Παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/20/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγίας για την αδειοδότηση) (ΕΕ L 108, σ. 21) — Χορήγηση δικαιωμάτων διελεύσεως επί, υπεράνω ή υποκάτω δημοσίων ή ιδιωτικών ακινήτων σε επιχείρηση που έχει λάβει άδεια παροχής δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Κυπριακή Δημοκρατία, παραλείποντας να εξασφαλίσει, εγκαίρως, αμερολήπτως και με διαφάνεια, τη χορήγηση δικαιωμάτων διελεύσεως επί, υπεράνω ή υποκάτω δημοσίων ακινήτων, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγίας-πλαίσιου), και με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/20/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγίας για την αδειοδότηση) παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις οδηγίες αυτές.

- 2) Καταδικάζει την Κυπριακή Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 141 της 20.6.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2012 [αίτηση του Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Georg Neidel κατά Stadt Frankfurt am Main

(Υπόθεση C-337/10) ⁽¹⁾

[Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2003/88/EK — Όροι εργασίας — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Δικαίωμα ετήσιας αδείας μετ' αποδοχών — Χρηματική αποζημίωση σε περίπτωση ασθενείας — Δημόσιοι υπάλληλοι (πυροσβέστες)]

(2012/C 174/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Georg Neidel

κατά

Stadt Frankfurt am Main

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Ερμηνεία του άρθρου 7 της οδηγίας 2003/88/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9) — Αξίωση χρηματικής αποζημιώσεως για ετήσια άδεια μετ' αποδοχών της οποίας δεν έγινε χρήση λόγω ανικανότητας προς εργασία επί πλείονα έτη πριν τη συνταξιοδότηση — Προσωπικό πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/88/EK — Δημόσιοι υπάλληλοι (πυροσβέστες)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχει την έννοια ότι τυγχάνει εφαρμογής και στην περίπτωση δημοσίου υπαλλήλου ο οποίος εργάζεται ως πυροσβέστης υπό τους συνήθεις όρους εργασίας.
- 2) Το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/88 έχει την έννοια ότι, κατά τη συνταξιοδότησή του, δημόσιος υπάλληλος δικαιούται χρηματική αποζημίωση για την ετήσια άδεια μετ' αποδοχών της οποίας δεν έκανε χρήση εξαιτίας του ότι δεν άσκησε τα καθήκοντά του λόγω ασθένειας.
- 3) Το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88 έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει εθνικές διατάξεις βάσει των οποίων παρέχονται στον δημόσιο υπάλληλο επιπλέον δικαιώματα αδειας μετ' αποδοχών, πέραν της αδειας μετ' αποδοχών ελάχιστης διάρκειας τεσσάρων εβδομάδων, χωρίς να προβλέπεται η καταβολή χρηματικής αποζημιώσεως σε περίπτωση κατά την οποία ο συνταξιοδοτούμενος δημόσιος υπάλληλος δεν ήταν σε θέση να κάνει χρήση αυτών των επιπλέον δικαιωμάτων εξαιτίας του ότι δεν άσκησε τα καθήκοντά του λόγω ασθένειας.
- 4) Το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/88 έχει την έννοια ότι απαγορεύει διάταξη του εθνικού δικαίου βάσει της οποίας, με την πρόβλεψη περιόδου μεταφοράς διάρκειας εννέα μηνών, μετά την παρέλευση της οποίας το δικαίωμα ετήσιας αδειας μετ' αποδοχών αποσβένεται, περιορίζεται το δικαίωμα συνταξιοδοτούμενου δημοσίου υπαλλήλου να λάβει σωρευτικώς χρηματικές αποζημιώσεις για τις ημέρες ετήσιας αδειας μετ' αποδοχών των οποίων δεν έκανε χρήση λόγω αδυναμίας προς εργασία.

(¹) EE C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Μαΐου 2012 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SAS Institute Inc. κατά World Programming Ltd

(Υπόθεση C-406/10) (¹)

(Πνευματική ιδιοκτησία — Οδηγία 91/250/ΕΟΚ — Νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή — Άρθρα 1, παράγραφος 2, και 5, παράγραφος 3 — Περιεχόμενο της προστασίας — Δημιουργία άμεση ή μέσω άλλης διαδικασίας — Πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή προστατευόμενο από το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας — Αναπαραγωγή των λειτουργιών από ένα δεύτερο πρόγραμμα, χωρίς πρόσβαση στον πηγαίο κώδικα του πρώτου — Αντίστροφη μεταγλώττιση του αντικειμενικού κώδικα του πρώτου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα στην κοινωνία της πληροφορίας — Άρθρο 2, στοιχείο α' — Εγχειρίδιο χρήσεως προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή — Αναπαραγωγή σε άλλο πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή — Προσβολή του δικαιώματος του δημιουργού — Προϋπόθεση — Έκφραση της προσωπικής πνευματικής εργασίας του δημιουργού του εγχειριδίου χρήσεως)

(2012/C 174/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SAS Institute Inc.

κατά

World Programming Ltd

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (Chancery Division) — Ερμηνεία των άρθρων 2, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 3, της οδηγίας 91/250/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 1991, για τη νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών (EE L 122, σ. 42) — Περιεχόμενο της προστασίας — Δημιουργία, άμεσα ή μέσω άλλης διαδικασίας όπως είναι η αντίστροφη μεταγλώττιση του πηγαίου κώδικα, προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή το οποίο αναπαράγει τις λειτουργίες άλλου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, ήδη προστατευόμενου από το δικαίωμα δημιουργού, χωρίς πρόσβαση στον πηγαίο κώδικα του προγράμματος αυτού

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/250/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 1991, για τη νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, έχει την έννοια ότι ούτε οι λειτουργικές δυνατότητες ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή ούτε η γλώσσα προγραμματισμού και ο μορφότυπος αρχείων δεδομένων που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή για την εκμετάλλευση ορισμένων λειτουργιών του συνιστούν μορφή εκφράσεως του προγράμματος αυτού και, ως εκ τούτου, δεν προστατεύονται με το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας επί των προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή, υπό την έννοια της οδηγίας αυτής.
- 2) Το άρθρο 5, παράγραφος 3, της οδηγίας 91/250 έχει την έννοια ότι το πρόσωπο το οποίο έχει αποκτήσει, κατόπιν αδείας, αντίγραφο προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή δύναται, χωρίς τη συναίνεση του φορέα του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, να παρατηρεί, να μελετά ή να δοκιμάζει τη λειτουργία του προγράμματος αυτού, προκειμένου να εντοπίσει τις ιδέες και τις αρχές στις οποίες στηρίζεται οποιοδήποτε στοιχείο του εν λόγω προγράμματος, όταν διενεργεί πράξεις καλυπτόμενες από την άδεια αυτή, καθώς και πράξεις φορτώσεως και εκτελέσεως που είναι αναγκαίες για τη χρήση του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, και υπό την προϋπόθεση ότι δεν θίγει τα αποκλειστικά δικαιώματα του φορέα του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί του εν λόγω προγράμματος.
- 3) Το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, έχει την έννοια ότι η αναπαραγωγή, σε πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή ή σε εγχειρίδιο χρήσεως του προγράμματος αυτού, ορισμένων στοιχείων που περιγράφονται στο εγχειρίδιο χρήσεως άλλου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή προστατευόμενο με το δικαίωμα του δημιουργού συνιστά προσβολή του δικαιώματος του δημιουργού επί του τελευταίου εγχειριδίου αν, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει, τα εν λόγω αναπαραγόμενα στοιχεία συνιστούν την έκφραση της προσωπικής πνευματικής εργασίας του δημιουργού του εγχειριδίου χρήσεως του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή που προστατεύεται με το δικαίωμα του δημιουργού.

(¹) EE C 346 της 18.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wolfgang Hofmann κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-419/10) ⁽¹⁾

(Οδηγία 2006/126/EK — Αμοιβαία αναγνώριση αδειών οδηγήσεως — Άρνηση κράτους μέλους να αναγνωρίσει την ισχύ εκδοθείσας σε άλλο κράτος μέλος άδειας οδηγήσεως προσώπου του οποίου η άδεια οδηγήσεως αφαιρέθηκε στο έδαφός του)

(2012/C 174/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Wolfgang Hofmann

κατά

Freistaat Bayern

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Ερμηνεία των άρθρων 2, παράγραφος 1, και 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2006/126/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδηγήσεως (ΕΕ L 403, σ. 18) — Αμοιβαία αναγνώριση των αδειών οδηγήσεως — Άρνηση κράτους μέλους να αναγνωρίσει, σε άτομο του οποίου η άδεια οδηγήσεως έχει αφαιρεθεί στο έδαφος του κράτους αυτού, την ισχύ άδειας οδηγήσεως χορηγήσεως από άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό

Τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδηγήσεως (αναδιατυπωμένη έκδοση), έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτά η εκ μέρους κράτους μέλους άρνηση, εκτός των περιόδων κατά τις οποίες δεν επιτρέπεται στον κάτοχο άδειας οδηγήσεως εκδοθείσας από άλλο κράτος μέλος να ζητήσει νέα άδεια και παρότι πληρούνται ο όρος περί κανονικής διαμονής στην επικράτεια του τελευταίου κράτους, αναγνώρισεως της ισχύος αυτής της άδειας οδηγήσεως, στην περίπτωση που στον εν λόγω κάτοχο άδειας επιβλήθηκε, στο έδαφος του πρώτου κράτους μέλους, μέτρο αφαίρεσεως προγενέστερης άδειας οδηγήσεως.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT) κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-456/10) ⁽¹⁾

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρα 34 ΣΛΕΕ και 37 ΣΛΕΕ — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που απαγορεύει στα καπνοπωλεία την εισαγωγή προϊόντων καπνού — Κανόνας σχετικός με την ύπαρξη και λειτουργία του μονοπωλίου εμπορίας των προϊόντων καπνού — Μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό — Δικαιολόγηση — Προστασία των καταναλωτών)

(2012/C 174/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)

κατά

Administración del Estado

παρισταμένων των: Unión de Asociaciones de Estanqueros de España, Logivend SLU, Organización Nacional de Asociaciones de Estanqueros

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal Supremo — Ερμηνεία του άρθρου 34 ΣΛΕΕ — Ισπανικό μονοπώλιο στο εμπόριο καπνού — Απαγόρευση εισαγωγής καπνού επιβαλλόμενη στους λιανοπωλητές και προβλεπόμενη υπέρ των χονδρεμπόρων — Αναλογικότητα

Διατακτικό

Το άρθρο 34 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτό εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία απαγορεύει στα καταστήματα λιανικής πώλησης προϊόντων καπνού και γραμματοσήμων να ασκούν δραστηριότητα εισαγωγής προϊόντων καπνού από άλλα κράτη μέλη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 301 της 6.11.2010.

⁽¹⁾ ΕΕ C 328 της 4.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Pest Megyei Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság κατά Invitel Távközlési Zrt

(Υπόθεση C-472/10) ⁽¹⁾

(Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 3 — Άρθρα 6 και 7 — Συμβάσεις που συνάπτονται με τους καταναλωτές — Καταχρηστικές ρήτρες — Μονομερής τροποποίηση των όρων της συμβάσεως από τον επαγγελματία — Αγωγή προς το δημόσιο συμφέρον, η οποία ασκείται εξ ονόματος των καταναλωτών από οργανισμό που ορίζει η εθνική νομοθεσία — Διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα της ρήτρας — Έννομα αποτελέσματα)

(2012/C 174/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Pest Megyei Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

κατά

Invitel Távközlési Zrt

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Pest Megyei Bíróság — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με τα σημεία 1, στοιχείο ι', και 2, στοιχείο δ', του παραρτήματος, καθώς και του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29) — Ρήτρα βάσει της οποίας ο επαγγελματίας μπορεί να τροποποιεί μονομερώς τους όρους της συμβάσεως χωρίς σοβαρό λόγο και χωρίς ρητή περιγραφή του τρόπου διακυμάνσεως της τιμής — Καταχρηστικός χαρακτήρας της ρήτρας — Έννομα αποτελέσματα που απορρέουν από τη διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα της ρήτρας στο πλαίσιο αγωγής ασκήσεως προς το δημόσιο συμφέρον

Διατακτικό

1) Απόκειται στο εθνικό δικαστήριο που αποφαινεται επί αγωγής παραλείψεως, την οποία άσκησε προς το δημόσιο συμφέρον και εξ ονόματος των καταναλωτών ο οριζόμενος από την εθνική νομοθεσία οργανισμός, να εκτιμήσει βάσει του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, τον καταχρηστικό χαρακτήρα μιας ρήτρας η οποία περιλαμβάνεται στους γενικούς όρους συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές και η οποία προβλέπει δυνατότητα του επαγγελματία να τροποποιήσει μονομερώς τους όρους σχετικά με τη χρέωση των εξόδων που συνδέονται με την παρεχόμενη υπηρεσία. Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως αυτής, το εν λόγω δικαστήριο θα πρέπει να εξετάσει ιδίως αν, υπό το πρίσμα όλων των ρητρών που περιλαμβάνονται στους γενικούς συμβατικούς όρους στους οποίους εντάσσεται η επίμαχη ρήτρα, καθώς και της εθνικής

νομοθεσίας από την οποία απορρέουν δικαιώματα και υποχρεώσεις που θα μπορούσαν να προστεθούν σε όσα προβλέπουν οι ως άνω γενικοί συμβατικοί όροι, ο λόγος ή ο τρόπος μεταβολής του κόστους της παρεχόμενης υπηρεσίας διευκρινίζονται κατά τρόπο σαφή και κατανοητό και αν, ενδεχομένως, οι καταναλωτές έχουν το δικαίωμα να λύσουν τη σύμβαση.

2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2, της ίδιας οδηγίας, έχει την έννοια ότι:

— η διαπίστωση της ακυρότητας καταχρηστικής ρήτρας, η οποία περιλαμβάνεται στους γενικούς όρους συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, κατόπιν αγωγής παραλείψεως, κατά την έννοια του άρθρου 7 της οδηγίας, ασκηθείσας κατά επαγγελματία, προς το δημόσιο συμφέρον και εξ ονόματος των καταναλωτών, από οργανισμό που ορίζει η εθνική νομοθεσία, επιτρέπεται να παράγει, σύμφωνα με την εν λόγω νομοθεσία, αποτελέσματα έναντι όλων των καταναλωτών οι οποίοι έχουν συνάψει σύμβαση με τους ίδιους γενικούς όρους, περιλαμβανομένων και των καταναλωτών που δεν ήταν διάδικοι της σχετικής δίκης·

— όταν ο καταχρηστικός χαρακτήρας μιας ρήτρας περιλαμβανόμενης στους γενικούς όρους συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές έχει αναγνωριστεί στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας, τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν, και στο μέλλον, να αντλούν αυτεπαγγέλτως από την εν λόγω αναγνώριση τις συνέπειες τις οποίες προβλέπει το εθνικό δίκαιο, ώστε η ρήτρα αυτή να μη δεσμεύει τους καταναλωτές που έχουν συνάψει με τον οικείο επαγγελματία σύμβαση με τους ίδιους γενικούς όρους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 346 της 18.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-508/10) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/109/ΕΚ — Καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες — Αίτηση για τη χορήγηση καθεστώτος επί μακρόν διαμένοντος — Αίτηση χορήγησης αδειας διαμονής σε δεύτερο κράτος μέλος την οποία υποβάλλει είτε υπήκοος τρίτου κράτους που έχει ήδη αποκτήσει το καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος σε πρώτο κράτος μέλος είτε μέλος της οικογενείας του — Ποσό των τελών που επιβάλλουν για τη χορήγηση τέτοιων εγγράφων οι αρμόδιες αρχές — Δυσανάλογος χαρακτήρας — Παρεμπόδιση της άσκησης του δικαιώματος διαμονής)

(2012/C 174/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και R. Troosters)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. M. Wissels και J. Langer)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Τ. Παπαδοπούλου)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση της οδηγίας 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ 2004, L 16, σ. 44) — Αίτηση χορήγησης του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος — Παράβολα — Ποσά υπερβολικά υψηλά και μη εύλογα — Μέσο παρεμπόδισης της άσκησης του δικαιώματος διαμονής

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, στο μέτρο που επέβαλε στους υπηκόους τρίτων χωρών που ζητούν να τους χορηγηθεί το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος στις Κάτω Χώρες και στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι, έχοντας αποκτήσει το καθεστώς αυτό σε άλλο κράτος μέλος εκτός του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, ζητούν να ασκήσουν το δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος αυτό, καθώς και στα μέλη της οικογενείας τους που ζητούν τη χορήγηση αδειάς προκειμένου να τους συνοδεύσουν ή να τους συναντήσουν εκεί εκ νέου, υπερβολικά και δυσανάλογα τέλη, ικανά να δημιουργήσουν εμπόδιο στην άσκηση των δικαιωμάτων που απονέμει η οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ελληνική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 30 της 29.1.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — DR, TV2 Danmark A/S κατά NCB — Nordisk Copyright Bureau

(Υπόθεση C-510/10) (¹)

(Προσέγγιση των νομοθεσιών — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο δ' — Δικαίωμα παρουσίασης έργων στο κοινό — Εξαίρεση από το δικαίωμα αναπαραγωγής — Εφήμερες εγγραφές έργων που πραγματοποιούνται δι' ιδίων μέσων από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς για τις δικές τους εκπομπές — Εγγραφή που πραγματοποιείται με μέσα τρίτου προσώπου — Υποχρέωση του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού να άρει όλα τα επίζητμα αποτελέσματα των πράξεων και παραλείψεων που τελεί τρίτο πρόσωπο)

(2012/C 174/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

DR, TV2 Danmark A/S

κατά

NCB — Nordisk Copyright Bureau

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Østre Landsret — Ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10) — Προϋποθέσεις εφαρμογής της εξαίρεσης από το δικαίωμα αναπαραγωγής — Εφήμερες εγγραφές έργων που πραγματοποιούνται δι' ιδίων μέσων από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς για τις δικές τους εκπομπές — Ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός που παρήγγειλε εγγραφές σε εξωτερικές και νομικώς ανεξάρτητες εταιρίες τηλεοπτικής παραγωγής με σκοπό να τις μεταδώσει στις εκπομπές του.

Διατακτικό

- 1) Η έκφραση «δι' ιδίων μέσων» του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, πρέπει να ερμηνευθεί αυτοτελώς και ενιαίως στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης.
- 2) Το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2001/29, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της τεσσαρακοστής πρώτης αιτιολογικής σκέψης της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι ως ίδια μέσα ενός ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού νοούνται και τα μέσα οποιουδήποτε τρίτου προσώπου ενεργεί για λογαριασμό ή υπό την ευθύνη του οργανισμού αυτού.
- 3) Προκειμένου να καθοριστεί αν οι εγγραφές που πραγματοποιεί ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός για τις δικές του εκπομπές αλλά με τα μέσα τρίτου προσώπου εμπίπτουν, ως εφήμερες εγγραφές, στην εξαίρεση του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2001/29, απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει αν, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της διαφοράς της κύριας δίκης, το πρόσωπο αυτό μπορεί να θεωρηθεί ότι ενήργησε, συγκεκριμένα, «για λογαριασμό» του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού ή, τουλάχιστον, «υπό την ευθύνη» του οργανισμού αυτού. Ως προς το τελευταίο αυτό ζήτημα, είναι αποφασιστικής σημασίας να εξεταστεί κατά πόσον ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός υποχρεούται, έναντι των τρίτων, και συγκεκριμένα των δημιουργών που ενδέχεται να διθούν από παράνομη αναπαραγωγή των έργων τους, να άρει όλα τα επίζητμα αποτελέσματα των πράξεων και παραλείψεων που τελεί τρίτο πρόσωπο, όπως είναι μια νομικώς ανεξάρτητη εξωτερική εταιρία τηλεοπτικής παραγωγής, και οι οποίες συνδέονται με την επίμαχη εγγραφή, ως αν είχε τελέσει ο ίδιος ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός αυτές τις πράξεις και παραλείψεις.

(¹) ΕΕ C 346 της 18.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2012 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lebara Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-520/10) ⁽¹⁾

(Φορολογία — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 2 — Παροχή υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας — Υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών — Προπληρωμένες τηλεκάρτες περιέχουσες πληροφορίες που διευκολύνουν την πρόσβαση σε διεθνείς τηλεφωνικές κλήσεις — Διάθεση στο εμπόριο μέσω δικτύου διανομών)

(2012/C 174/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Lebara Ltd

κατά

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (EE L 145, σ.1) — Πώληση τηλεκαρτών από υποκείμενο στον φόρο και κάτοικο κράτους μέλους σε διανομέα κάτοικο άλλου κράτους μέλους και μεταπώληση από τον διανομέα αυτό σε πρόσωπα που χρησιμοποιούν τις τηλεκάρτες για την πραγματοποίηση τηλεφωνικών κλήσεων — Πράξη αναλυόμενη σε περισσότερα στοιχεία — Όροι επιβολής του φόρου προστιθέμενης αξίας

Διατακτικό

Το άρθρο 2, σημείο 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2002/92/ΕΚ του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2003, έχει την έννοια ότι φορέας τηλεφωνίας που προσφέρει τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες συνιστάμενες στην πώληση σε διανομέα τηλεκαρτών, οι οποίες περιέχουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την πραγματοποίηση διεθνών κλήσεων μέσω της υποδομής που θέτει στη διάθεσή του ο εν λόγω φορέας και τις οποίες μεταπωλεί ο διανομέας ιδίω ονόματι και για ίδιο λογαριασμό στους τελικούς χρήστες, είτε ευθέως είτε διαμέσου άλλων υποκειμένων στον φόρο, όπως εμπόρων χονδρικής και λιανικής πώλησεως, παρέχει τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες εξ επαχθούς αιτίας στον διανομέα. Εντούτοις, ο ως άνω φορέας δεν προβαίνει σε δεύτερη παροχή υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας στον τελικό χρήστη, όταν ο δεύτερος, αφότου αποκτήσει την τηλεκάρτα, ασκεί το δικαίωμα πραγματοποιήσεως τηλεφωνικής κλήσεως, χρησιμοποιώντας τις αναγραφόμενες στη συγκεκριμένη κάρτα πληροφορίες.

⁽¹⁾ EE C 30 της 29.1.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 24ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Tribunale di Bolzano (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Servet Kamberaj κατά Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano

(Υπόθεση C-571/10) ⁽¹⁾

(Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Άρθρο 34 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2003/109/ΕΚ — Καθεστώς των επί μακρόν διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών — Δικαίωμα ίσης μεταχείρισης όσον αφορά την κοινωνική ασφάλιση, την κοινωνική αρωγή και την κοινωνική προστασία — Παρέκκλιση από την αρχή της ίσης μεταχείρισης για τα μέτρα που εμπίπτουν στην κοινωνική αρωγή και στην κοινωνική προστασία — Εξαίρεση των «βασικών πλεονεκτημάτων» από το πεδίο εφαρμογής αυτής της παρέκκλισης — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει στεγαστικό επίδομα για τους λιγότερο εύπορους μισθωτές — Καθορισμός του ύψους των πιστώσεων που προορίζονται για τους υπηκόους τρίτων χωρών με βάση διαφορετικό σταθμισμένο μέσο όρο — Απόρριψη αίτησης για τη χορήγηση στεγαστικού επιδόματος λόγω εξάντλησης των πιστώσεων που προορίζονταν για τους υπηκόους τρίτων χωρών)

(2012/C 174/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Bolzano (Ιταλία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Servet Kamberaj

κατά

Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano

Παραμβαίνοντες: Associazione Porte Aperte/Offene Türen, Human Rights International, Associazione Volontarius, Fondazione Alexander Langer

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Tribunale di Bolzano — Προστασία των γλωσσικών μειονοτήτων — Επαρχιακή ρύθμιση που θέτει σε εφαρμογή τη θεμελιώδη αρχή του εθνικού συνταγματικού συστήματος που συνίσταται στην προστασία των γλωσσικών μειονοτήτων — Κοινωνική πολιτική — Εφαρμογή διαφορετικών συντελεστών για τον καθορισμό του ποσού που προορίζεται για τη χορήγηση στεγαστικών επιδομάτων σε πολίτες της Ένωσης αφενός και σε υπηκόους τρίτων χωρών αφετέρου — Διαφορετικά κριτήρια επιλογής για τη χορήγηση του στεγαστικού επιδόματος σε πολίτες της Ένωσης αφενός και σε υπηκόους τρίτων χωρών αφετέρου — Συμβατό με τα άρθρα 2 και 6 ΣΛΕΕ και με τα άρθρα 21 και 34 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Συμβατό με τα

άρθρα 18, 45 και 49 ΣΛΕΕ — Συμβατό με την οδηγία 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής (ΕΕ L 180, σ. 22), και με την οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ 2004, L 16, σ. 44) — Δυνατότητα απευθείας εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης — Συμβατό με το άρθρο 14 της ΕΣΔΑ και το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 12 της ΕΣΔΑ — Απευθείας εφαρμογή της ΕΣΔΑ δυνάμει του άρθρου 6 ΣΕΕ — Επιβολή κυρώσεων κατά το άρθρο 15 της οδηγίας 2000/43/ΕΚ

Διατακτικό

- 1) Το πρώτο, το τέταρτο, το πέμπτο, το έκτο και το έβδομο ερώτημα που υπέβαλε το Tribunale di Bolzano στην υπόθεση C-571/10 είναι απαράδεκτα.
- 2) Η παραπομπή του άρθρου 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, δεν επιβάλλει στον εθνικό δικαστή την υποχρέωση, σε περίπτωση αντίθεσης ενός κανόνα του εθνικού δικαίου προς τη σύμβαση αυτή, να εφαρμόζει άμεσα τις διατάξεις της εν λόγω σύμβασης και να μην εφαρμόζει τον κανόνα του εθνικού δικαίου που δεν συμβιβάζεται με τη σύμβαση αυτή.
- 3) Το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες, έχει την έννοια ότι αντιβαίνει στο άρθρο αυτό η εθνική ή περιφερειακή ρύθμιση που, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, προβλέπει, όσον αφορά τη χορήγηση στεγαστικού επιδόματος, διαφορετική μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι έχουν υπαχθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις της εν λόγω οδηγίας, στο καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος από εκείνη που προβλέπεται για τους ημεδαπούς που διαμένουν εντός της ίδιας επαρχίας ή περιφέρειας, όταν πρόκειται για την κατανομή των πιστώσεων που προορίζονται για το επίδομα αυτό, υπό την προϋπόθεση ότι το εν λόγω επίδομα ανήκει σε μία από τις τρεις κατηγορίες που απαριθμεί η διάταξη αυτή και ότι δεν έχει εφαρμογή η παράγραφος 4 του ίδιου αυτού άρθρου.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 [αιτήσεις του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Financiën κατά L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-578/10 έως C-580/10) ⁽¹⁾

(Άρθρα 18 ΕΚ και 56 ΕΚ — Αυτοκίνητα οχήματα — Χρήση σε κράτος μέλος μηχανοκίνητου οχήματος ιδιωτικής χρήσεως που ταξινομήθηκε σε άλλο κράτος μέλος — Φορολόγηση του οχήματος αυτού στο πρώτο κράτος μέλος κατά την πρώτη χρήση του στο εθνικό οδικό δίκτυο)

(2012/C 174/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Staatssecretaris van Financiën

κατά

L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)

Αντικείμενο

Αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία του άρθρου 18 ΕΚ (νυν άρθρου 21 ΣΛΕΕ) — Εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει τέλη ταξινόμησης κατά την πρώτη χρησιμοποίηση αυτοκινήτου στο εθνικό οδικό δίκτυο — Υπαγωγή κατοίκου του οικείου κράτους μέλους, ο οποίος δανεισθηκε από κάτοικο άλλου κράτους μέλους ταξινομημένο σε αυτό το άλλο κράτος αυτοκίνητο για να προβεί σε μικρή διάρκεια ιδιωτική χρήση του στο πρώτο κράτος μέλος

Διατακτικό

Το άρθρο 56 ΕΚ έχει την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτό ρύθμιση κράτους μέλους που επιβάλλει σε όσους κατοίκους του έχουν χρησιμευσθεί όχημα ταξινομημένο σε άλλο κράτος μέλος από κάτοικο του δεύτερου αυτού κράτους, κατά την πρώτη κυκλοφορία του οχήματος στο εθνικό οδικό δίκτυο, να καταβάλουν όλο τον φόρο που οφείλεται κατά κανόνα για την ταξινόμηση οχήματος εντός του πρώτου κράτους μέλους, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η διάρκεια της χρήσεως του εν λόγω οχήματος στο εθνικό οδικό δίκτυο και χωρίς το πρόσωπο αυτό να μπορεί να επικαλεστεί οποιοδήποτε δικαίωμα απαλλαγής ή επιστροφής του εν λόγω φόρου, σε περίπτωση που το συγκεκριμένο όχημα ούτε προορίζεται να χρησιμοποιηθεί κατ' ουσίαν στο πρώτο κράτος μέλος κατά μόνιμο τρόπο ούτε χρησιμοποιήθηκε πράγματι κατά τον τρόπο αυτό.

⁽¹⁾ ΕΕ C 46 της 12.2.2011.

⁽¹⁾ ΕΕ C 72 της 5.3.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2012 [αίτηση του Kammarrätten i Stockholm –Migrationsöverdomstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Migrationsverket κατά Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati

(Υπόθεση C-620/10) ⁽¹⁾

[Σύστημα του Δουβλίνου — Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 — Διαδικασία προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου — Υπήκοοι τρίτης χώρας, κάτοχοι ισχύουσας θεωρήσεως εκδοθείσας από το «υπεύθυνο κράτος μέλος», υπό την έννοια του ίδιου αυτού κανονισμού — Αίτηση ασύλου υποβληθείσα εντός κράτους μέλους διαφορετικού από το υπεύθυνο κατά τον εν λόγω κανονισμό κράτος — Αίτηση για τη χορήγηση αδείας διαμονής εντός κράτους μέλους διαφορετικού από το υπεύθυνο κράτος, ακολουθούμενη από την ανάκληση της αιτήσεως ασύλου — Ανάκληση πριν το υπεύθυνο κράτος μέλος συμφωνήσει να προβεί στην αναδοχή — Ανάκληση που περατώνει τις διαδικασίες του κανονισμού 343/2003]

(2012/C 174/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Kammarrätten i Stockholm –Migrationsöverdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Migrationsverket

κατά

Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, καθώς και των άρθρων 5, παράγραφος 2, και 16, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1) — Προϋποθέσεις εφαρμογής του κανονισμού σε περίπτωση ανακλήσεως της αιτήσεως ασύλου — Ανάκληση των αιτήσεων ασύλου που υποβλήθηκαν από υπηκόους τρίτης χώρας εντός κράτους μέλους Α, διαρκούσης της διαδικασίας καθορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως βάσει του εν λόγω κανονισμού και κατόπιν της εκ μέρους κράτους μέλους Β αποδοχής αιτήσεως περί αναδοχής των αιτούντων — Απόφαση της αρμόδιας αρχής εντός του κράτους μέλους Α περί απορρίψεως των αιτήσεων ασύλου και περί εφαρμογής της διαδικασίας μεταφοράς των αιτούντων προς το κράτος μέλος Β, ανεξαρτήτως του ότι οι υποβληθείσες εντός του κράτους μέλους Α αιτήσεις ασύλου ανακλήθηκαν

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας, έχει την έννοια ότι η ανάκληση μιας αιτήσεως ασύλου, υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού, η οποία πραγματοποιείται πριν το κράτος

μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως αυτής συμφωνήσει να αναδεχθεί τον αιτούντα, έχει ως αποτέλεσμα ότι ο κανονισμός αυτός δεν μπορεί πλέον να εφαρμοσθεί. Σε μια τέτοια περίπτωση, το κράτος μέλος εντός του οποίου υποβλήθηκε η αίτηση ασύλου οφείλει να λάβει τις αποφάσεις που συνεπάγεται η εν λόγω ανάκληση και, ειδικότερα, να περατώσει την εξέταση της αιτήσεως και να περιλάβει σχετικό σημείωμα στον φάκελο του αιτούντος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 72 της 5.3.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Balkan and Sea Properties» ADSITS (C-621/10), Provadinvest OOD (C-129/11) κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane I upravljenie na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravljenie na natsionalnata agentsia za prihodite

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-621/10 και C-129/11) ⁽¹⁾

(ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 73 και 80, παράγραφος 1 — Πώληση ακινήτων μεταξύ συνδεδεμένων εταιριών — Αξία της συναλλαγής — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει ότι, για τις συναλλαγές μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων, βάση επιβολής του ΦΠΑ αποτελεί η κανονική αξία της συναλλαγής)

(2012/C 174/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

‘Balkan and Sea Properties’ ADSITS (C-621/10), Provadinvest OOD (C-129/11)

κατά

Direktor na Direktsia «Obzhalvane I upravljenie na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravljenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Αντικείμενο

Αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) — Ερμηνεία του άρθρου 80, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα

φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Συνδεδεμένες εταιρίες που έχουν συνάψει σύμβαση πώλησης ακινήτων — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει ότι για τις συναλλαγές μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων ότι η βάση επιβολής του ΦΠΑ συνίσταται στην κανονική αξία της συναλλαγής — Μέθοδοι προσδιορισμού της κανονικής αξίας — Μη ύπαρξη δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ σε περίπτωση παράνομου υπολογισμού ενός φόρου

Διατακτικό

- 1) Η απαρίθμηση των προϋποθέσεων του άρθρου 80, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, είναι εξαντλητική και, ως εκ τούτου, δεν επιτρέπεται, βάσει της διατάξεως αυτής, να ορίζει η εθνική νομοθεσία ως βάση επιβολής του φόρου την κανονική αξία της συναλλαγής και σε άλλες περιπτώσεις πέραν αυτών που απαριθμούνται στην εν λόγω διάταξη, ιδίως όταν, πράγμα που απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξετάσει, ο υποκείμενος στον φόρο έχει πλήρες δικαίωμα έκπτωσης του φόρου προστιθέμενης αξίας.
- 2) Υπό περιστάσεις όπως αυτές στις υποθέσεις των κύριων δικών, το άρθρο 80, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112 παρέχει στις ενδιαφερόμενες εταιρίες το δικαίωμα να επικαλεστούν απευθείας τις διατάξεις αυτές, προκειμένου το αιτούν δικαστήριο να μην εφαρμόσει τις αντίθετες προς τη διάταξη αυτή διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας. Αν δεν υπάρχει δυνατότητα ερμηνείας της εσωτερικής νομοθεσίας κατά τρόπο σύμφωνο προς το άρθρο 80, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, το αιτούν δικαστήριο οφείλει να μην εφαρμόσει αντίθετη διάταξη της εσωτερικής νομοθεσίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 72 της 5.3.2011
ΕΕ C 145 της 14.5.2011

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2012 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-24/11 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Δαπάνες εξαιρούμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Δαπάνες που πραγματοποίησε το Βασίλειο της Ισπανίας — Ενισχύσεις στην παραγωγή ελαιολάδου)

(2012/C 174/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσέων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: F. Jimeno Fernández)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2010, T-113/08, Ισπανία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα μερικής ακύρωσεως της αποφάσεως 2008/68/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με την εξαίρεση από την κοινοτική

χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ 2008, L 18, σ. 12), στο μέτρο που η απόφαση αυτή αφορά ορισμένες δαπάνες που πραγματοποίησε το Βασίλειο της Ισπανίας στους τομείς του ελαιολάδου και των αροτραίων καλλιιεργειών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12ης Νοεμβρίου 2010, T-113/08, Ισπανία κατά Επιτροπής, στο μέτρο που, χαρακτηρίζοντας το έγγραφο AGR 16844 της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2002, ως ανακόινωση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1663/95 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 729/70 όσον αφορά τη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2245/1999 της Επιτροπής, της 22ας Οκτωβρίου 1999, δέχθηκε την ημερομηνία κοινοποίησεως του εν λόγω εγγράφου ως σημείο αναφοράς για τον υπολογισμό της προθεσμίας των 24 μηνών που προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1287/95 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 1995, και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής, σε σχέση με τη δημοσιονομική διόρθωση η οποία πραγματοποιήθηκε με την απόφαση 2008/68/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στον τομέα του ελαιολάδου, για τον λόγο ότι οι ισπανικές αρχές δεν συμμορφώθηκαν πλήρως προς τις συστάσεις της Agencia para el Aceite de Oliva μετά τη διεξαγωγή των ελέγχων στα ελαιοτριβεία.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση 2008/68 στο μέτρο που εξαιρεί από την κοινοτική χρηματοδότηση τις δαπάνες που πραγματοποίησε το Βασίλειο της Ισπανίας στον τομέα του ελαιολάδου εκτός της προθεσμίας των 24 μηνών πριν από την ημερομηνία κοινοποίησης του εγγράφου της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 2004, με αντικείμενο τη σύγκληση της διμερούς συναντήσεως της 21ης Δεκεμβρίου 2004, καθόσον οι δαπάνες αυτές καλύπτονται από τη διόρθωση η οποία εφαρμόστηκε για τον λόγο ότι οι ισπανικές αρχές δεν συμμορφώθηκαν πλήρως προς τις συστάσεις της Agencia para el Aceite de Oliva μετά τη διεξαγωγή των ελέγχων στα ελαιοτριβεία.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδά τους τόσο πρωτοδικώς όσο και κατ' αναίρεση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 26.3.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά Able UK Ltd

(Υπόθεση C-225/11) ⁽¹⁾

(ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Απαλλαγές — Άρθρο 151, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Διάλυση παλαιών πλοίων του πολεμικού ναυτικού των ΗΠΑ, η οποία πραγματοποιείται στο έδαφος κράτους μέλους)

(2012/C 174/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

κατά

Able UK Ltd

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) — Ερμηνεία του άρθρου 151, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Απαλλαγές ορισμένων πράξεων που εξομοιώνονται με εξαγωγές — Διάλυση παλαιών πλοίων του αμερικανικού πολεμικού ναυτικού, πραγματοποιούμενη στο έδαφος κράτους μέλους

Διατακτικό

Το άρθρο 151, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι μια παροχή υπηρεσιών, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, που πραγματοποιείται εντός κράτους μέλους μετέχοντος στο Βορειοατλαντικό Σύμφωνο και συνίσταται στη διάλυση παλαιών πλοίων του πολεμικού ναυτικού ενός άλλου κράτους, επίσης μέρους του ίδιου Συμφώνου, απαλλάσσεται από τον ΦΠΑ δυνάμει της διατάξεως αυτής μόνον όταν:

- η εν λόγω παροχή προορίζεται είτε για τμήμα των ενόπλων δυνάμεων του άλλου αυτού κράτους οι οποίες υπηρετούν τον κοινό αμυντικό σκοπό είτε για το πολιτικό προσωπικό που τις συνοδεύει, και
- η ίδια αυτή παροχή προορίζεται είτε για τμήμα των ως άνω ενόπλων δυνάμεων οι οποίες σταθμεύουν ή βρίσκονται προσωρινά στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους είτε για το πολιτικό προσωπικό που τις συνοδεύει.

⁽¹⁾ EE C 211 της 16.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2012 — Legris Industries SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-289/11 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση της Επιτροπής διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Πρόστιμα — Μητρική και θυγατρική εταιρία — Καταλογισμός της συνιστώσας παράβαση συμπεριφοράς)

(2012/C 174/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: Legris Industries SA (εκπρόσωποι: A. Wachsmann και S. Thibault-Liger, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: C. Giolito)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 24ης Μαρτίου 2011, T-376/06, Legris Industries κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2006) 4180 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΕΕ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Συνδέσμοι σωληνώσεων) — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Προσβολή του δικαιώματος του δικάζεσθαι από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο — Καταλογισμός της συνιστώσας παράβαση συμπεριφοράς — Προσβολή των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της προσωπικής ευθύνης και του προσωποπαγούς των ποινών — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τη Legris Industries SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 252 της 27.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2012 — Comap SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-290/11 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Απόφαση της Επιτροπής διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Πρόστιμα — Διάρκεια της παραβάσεως — Έννοια της «συνέχειας»)

(2012/C 174/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: Comap SA (εκπρόσωποι: A. Wachsmann και S. de Guigné, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: C. Giolito)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 24ης Μαρτίου 2011, T-377/06, Comar κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2006) 4180 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΕΕ (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων) — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και από κράματα χαλκού — Προσβολή του δικαιώματος του δικάζεσθαι από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο — Προσβολή της αρχής της στενής ερμηνείας του ποινικού δικαίου — Έννοια της «δημόσιας αποστασιοποιήσεως» — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων — Έλλειψη αιτιολογίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την Comar SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 252 της 27.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Minh Khoa Vo

(Υπόθεση C-83/12) (¹)

[Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 — Κοινοτικός κώδικας θεωρήσεων — Άρθρα 21 και 34 — Εθνική νομοθεσία — Παράνομη είσοδος υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος κράτους μέλους — Θεώρηση η οποία ελήφθη με απατηλά μέσα — Ποινική ευθύνη του προσώπου που διευκολύνει την παράνομη είσοδο]

(2012/C 174/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Minh Khoa Vo

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία των άρθρων 21 και 34 του κανονισμού (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (ΕΕ L 243, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει την επιβολή ποινικών κυρώσεων στο πρόσωπο που διευκολύνει την παράνομη είσοδο αλλοδαπών στην εθνική επικράτεια — Δυνατότητα επιβολής κυρώσεων όταν πρόκειται για αλλοδαπούς που έχουν λάβει δολίως, από αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους, θεώρηση η οποία δεν έχει ακόμη ακυρωθεί κατ' εφαρμογήν του ως άνω κανονισμού

Διατακτικό

Τα άρθρα 21 και 34 του κανονισμού (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις που προβλέπουν την επιβολή ποινικών κυρώσεων για τη διευκόλυνση παράνομης εισόδου στην περίπτωση όπου οι υπήκοοι τρίτης χώρας που παρεισέφρησαν στο έδαφος της Ένωσης διαθέτουν θεώρηση την οποία έχουν αποκτήσει με απατηλά μέσα, ψευδόμενοι στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους χορηγήσεως ως προς τον αληθή σκοπό του ταξιδιού τους, και η θεώρηση αυτή δεν έχει ακυρωθεί.

(¹) ΕΕ C 126 της 28.4.2012.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 6 Μαρτίου 2012 — Josef Probst κατά mr.nexnet GmbH

(Υπόθεση C-119/12)

(2012/C 174/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενος και ανααιρεσείων: Josef Probst

Ενάγουσα και αναερσίβλητη: mr.nexnet GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

Επιτρέπει το άρθρο 6, παράγραφοι 2 και 5, της οδηγίας 2002/58/ΕΚ (¹) τη διαβίβαση δεδομένων κινήσεως τηλεφωνικού λογαριασμού από τον πάροχο υπηρεσιών στον εκδοχέα απαιτήσεως που αφορά την είσπραξη τελών για τηλεπικοινωνιακές παροχές, όταν η εκχώρηση, η οποία πραγματοποιήθηκε με σκοπό την είσπραξη προηγούμενων απαιτήσεων από επαναχρέωση, διέπεται, πέραν της γενικής υποχρέωσης τηρήσεως του απορρήτου των τηλεπικοινωνιών και της προστασίας των δεδομένων βάσει των εκάστοτε νομοθετικών ρυθμίσεων που ισχύουν, και από τους ακόλουθους συμβατικούς όρους:

- ο πάροχος των υπηρεσιών και ο εκδοχέας υποχρεούνται να επεξεργάζονται και να χρησιμοποιούν τα προστατευόμενα δεδομένα μόνο στο πλαίσιο της συνεργασίας τους και αποκλειστικά για τον σκοπό για τον οποίο συνήφθη η σύμβαση και με τον εκάστοτε αναφερόμενο τρόπο·
- στον βαθμό που η γνώση των προστατευόμενων δεδομένων δεν είναι αναγκαία για την εκπλήρωση του σκοπού αυτού, όλα τα υφιστάμενα στη συνάφεια αυτή προστατευόμενα δεδομένα πρέπει να διαγράφονται οριστικά ή να επιστρέφονται·
- τα συμβαλλόμενα μέρη δικαιούνται να ελέγχουν την τήρηση της προστασίας και της ασφάλειας των δεδομένων από τον εκάστοτε αντισυμβαλλόμενο κατά την έννοια της συμφωνίας·

- στα διαβιζόμενα απόρρητα έγγραφα και τις πληροφορίες πρέπει να έχουν πρόσβαση μόνον οι συνεργάτες οι οποίοι τα χρειάζονται προς εκπλήρωση της συμβάσεως·
- τα συμβαλλόμενα μέρη υποχρεώνουν τους συνεργάτες αυτούς, βάσει της συμφωνίας, να τηρούν το απόρρητο·
- κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος, πάντως το αργότερο κατά το πέρας της συνεργασίας των συμβαλλομένων μερών, όλες οι διαθέσιμες στο πλαίσιο αυτό απόρρητες πληροφορίες πρέπει να διαγράφονται οριστικά ή να επιστρέφονται στον εκάστοτε αντισυμβαλλόμενο;

(¹) Οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΕΕ L 201, σ. 37).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Granada (Ισπανία) στις 8 Μαρτίου 2012 — Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. κ.λπ.

(Υπόθεση C-125/12)

(2012/C 174/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Granada

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., Ignacio Alba Muñoz, Administrador concursal της Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., και Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 199, παράγραφος 1, ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, καθόσον προβλέπει ότι «1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι υπόχρεος του ΦΠΑ είναι ο υποκείμενος στον φόρο αποδέκτης των εξής πράξεων: [...] ζ) παράδοση ακινήτων που πωλούνται από τον οφειλέτη σε διαδικασία αναγκαστικής εκποίησης», όταν η ένδικη διαδικασία είναι διαδικασία για τη συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών κινηθείσα κατόπιν σχετικής δηλώσεως του εν λόγω οφειλέτη, την έννοια ότι αναφέρεται μόνο στις μεταβιβάσεις που εμπίπτουν αυστηρά στην έχουσα χαρακτήρα εκκαθαρίσεως διαδικασία ή στο στάδιο της εκκαθαρίσεως στο οποίο ευρίσκεται η ως άνω διαδικασία, κατά τρόπον ώστε η εκποίηση των εν λόγω ακινήτων πρέπει να λάβει χώρα ως συνέπεια της συνολικής εκκαθαρίσεως της περιουσίας του οφειλέτη, ή, βάσει του δεδομένου ότι η πτωχευτική διαδικασία μπορεί να καταλήξει, μεταξύ άλλων, στην εκκαθάριση της επιχείρησης κατά της οποίας έχει κινηθεί, περιλαμβάνει και οποιαδήποτε μεταβίβαση ακινήτων που πραγματοποιείται από τον κηρυχθέντα σε πτώχευση οφειλέτη κατά τη διάρκεια πτωχευτικής διαδικασίας;

2) Έχει το άρθρο 199, παράγραφος 1, ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, την έννοια ότι η «διαδικασία αναγκαστικής εκποίησης» στην οποία αναφέρεται περιλαμβάνει συλλογική ένδικη διαδικασία αφερεγγυότητας στην οποία έχει πραγματοποιηθεί, εκτός οποιουδήποτε σταδίου αναγκαστικής εκποίησης της περιουσίας του οφειλέτη και απλώς λόγω προσφορότητας, εκούσια πώληση κάποιου ή κάποιων από τα περιουσιακά στοιχεία του, ή αντιθέτως αναφέρεται αποκλειστικά στα μέτρα αναγκαστικής εκτελέσεως που λαμβάνονται στο πλαίσιο εκκαθαρίσεως των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη κατά του οποίου έχει κινηθεί η διαδικασία εκκαθαρίσεως;

3) Στην τελευταία αυτή περίπτωση, αν το άρθρο 199, παράγραφος 1, ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, αναφέρεται αποκλειστικά στα μέτρα αναγκαστικής εκτελέσεως που λαμβάνονται στο πλαίσιο εκκαθαρίσεως των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη κατά του οποίου έχει κινηθεί η διαδικασία εκκαθαρίσεως, χωρεί ερμηνεία της ως άνω διατάξεως υπό την έννοια ότι αποκλείει την αντιστροφή του υποκειμένου στον ΦΠΑ σε κάθε περίπτωση μεταβιβάσεως ακινήτου από οφειλέτη που έχει κηρυχθεί σε πτώχευση λόγω της προσφορότητας της μεταβιβάσεως αυτής και του επωφελούς χαρακτήρα της για τα συμφέροντα της ομάδας των πιστωτών και εκτός οποιασδήποτε διαδικασίας συνολικής εκκαθαρίσεως των περιουσιακών στοιχείων του, οπότε δεν πρέπει να εφαρμοσθεί εθνικός νόμος που έχει επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 199, παράγραφος 1, ζ', της οδηγίας 2006/2012 σε περιπτώσεις μη προβλεπόμενες από τη διάταξη αυτή;

(¹) ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Γερμανία) στις 8 Μαρτίου 2012 — Magdeburger Mühlenwerke GmbH κατά Finanzamt Magdeburg

(Υπόθεση C-129/12)

(2012/C 174/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Καθού: Finanzamt Magdeburg

Προδικαστικό ερώτημα

Καταλείπει η απόφαση C(1998) 1712 της Επιτροπής, της 20ής Μαΐου 1998 (¹), στον Γερμανό νομοδότη περιθώριο διακριτικής ευχέρειας όσον αφορά τη διαμόρφωση του περιεχομένου του άρθρου 2, παράγραφος 2, εδάφιο 2, σημείο 4, του Investitionszulagengesetz (InvZulG 1996), όπως τροποποιήθηκε από τον Steuerentlastungsgesetz (νόμος περί φορολογικών απαλλαγών) του

1999, της 19ης Δεκεμβρίου 1998, ώστε η διακριτική αυτή ευχέρεια να καλύπτει ρύθμιση που περιέχει ευνοϊκές διατάξεις για τις οικείες επενδύσεις, στην περίπτωση των οποίων οι μεν δεσμευτικές αποφάσεις για την πραγματοποίησή τους ελήφθησαν πριν την παρέλευση της προθεσμίας για την εφαρμογή της αποφάσεως της Επιτροπής, ήτοι πριν τη δημοσίευση των επίμαχων μέτρων στο Bundessteuerblatt (BStBl), η δε παράδοση του επενδυτικού αγαθού και ο καθορισμός και η καταβολή της επιδοτήσεως έπονται αυτής;

(¹) Απόφαση 1999/183/ΕΚ της Επιτροπής σχετικά με κρατικές ενισχύσεις για τη μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων που θα μπορούσαν να χορηγηθούν στη Γερμανία βάσει των υφισταμένων καθεστώτων περιφερειακής ενίσχυσης (ΕΕ 1999, L 60, σ. 61).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 19 Μαρτίου 2012 — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona κατά Generalidad de Cataluña

(Υπόθεση C-139/12)

(2012/C 174/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

Ανααιρεσίβλητη: Generalidad de Cataluña

Προδικαστικά ερωτήματα

- Ερωτάται αν με το άρθρο 13 Β, στοιχείο δ', σημείο 5, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου (¹), της 17ης Μαΐου 1977 (νυν οδηγία 2006/112/ΕΚ της 28ης Νοεμβρίου 2006) προβλέπεται η υποχρέωση επιβολής, άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως, του φόρου προστιθέμενης αξίας επί των συναλλαγών των αφορώντων την εκ μέρους ενός υποκειμένου στον φόρο πώληση μετοχών, αντικείμενο των οποίων είναι η απόκτηση της κυριότητας ακινήτων αγαθών, και τούτο υπό το φως της θεσπιζόμενης εξαιρέσεως των τίτλων, η κατοχή των οποίων διασφαλίζει, κατά νόμον ή εν τοις πράγμασι, την περιέλευση κατά κυριότητα ή κατ' επικαρπία ακινήτου ή τμήματος ακινήτου.
- Ερωτάται αν η οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, επιτρέπει την ύπαρξη κανόνων, όπως είναι το άρθρο 108 του ισπανικού νόμου 24/1988 για την αγορά αξιών, διάταξη η οποία προβλέπει ότι η κτήση της πλειοψηφίας του κεφαλαίου μιας εταιρίας, τα στοιχεία ενεργητικού της οποίας αποτελούνται από ακίνητα, βαρύνεται με έμμεσο φόρο, διακριτό του ΦΠΑ, αποκαλούμενο φόρο εκ μεταβιβάσεως περιουσιακών στοιχείων, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η τυχόν κατάσταση των επιχειρηματιών οι οποίοι εμπλέκονται στη συναλλαγή, αλλά και χωρίς να αποκλείεται παράλληλα το ενδεχόμενο ότι, διά της απευθείας μεταβιβάσεως ακινήτων, αντί της κτήσεως μετοχών ή δικαιωμάτων επί περιουσιακών στοιχείων, η συναλλαγή θα εξακολουθούσε να βαρύνεται με τον ΦΠΑ.

- Ερωτάται αν συμβιβάζεται προς την ελευθερία εγκαταστάσεως την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 43 ΣΕΕ (νυν άρθρο 49 ΣΛΕΕ) και προς την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων, όπως αυτή ρυθμίζεται με το άρθρο 56 ΣΕΕ (νυν άρθρο 63 ΣΛΕΕ) εθνικός κανόνας, όπως είναι το άρθρο 108 του ισπανικού νόμου της 28ης Ιουλίου 1988 για την αγορά αξιών, διάταξη τροποποιηθείσα με τη συμπληρωματική διάταξη 12α του νόμου 18/1991, σύμφωνα με την οποία επιβάλλεται φόρος στην απόκτηση της πλειοψηφίας του κεφαλαίου εταιριών, τα στοιχεία ενεργητικού των οποίων αποτελούνται κυρίως από ακίνητα αγαθά κείμενα στην Ισπανία, και τούτο χωρίς να παρέχεται η δυνατότητα αποδείξεως ότι η εταιρία της οποίας αποκτάται ο έλεγχος ασκεί οικονομική δραστηριότητα.

(¹) Οδηγία της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Προσφυγή της 29ης Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-151/12)

(2012/C 174/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και B. Simon)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, όσον αφορά τις ενδοκοινοτικές υδρολογικές λεκάνες, το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 8, του άρθρου 7, παράγραφος 2, του άρθρου 10, παράγραφοι 1 και 2, και των τμημάτων 1.3 και 1.4 του Παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ής Οκτωβρίου 2000, καθόσον θέσπισε κοινοτικό πλαίσιο δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων,
- να καταδικάσει Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η μεταφορά από το Βασίλειο της Ισπανίας στην εθνική του έννομη τάξη των διατάξεων της οδηγίας 2000/60/ΕΚ που απαριθμούνται στο αιτητικό της προσφυγής της Επιτροπής ήταν εσφαλμένη, στον βαθμό που το ισπανικό νομικό πλαίσιο τυγχάνει εφαρμογής αποκλειστικώς στις διακοινοτικές υδρολογικές λεκάνες στην Ισπανία. Επομένως, όσον αφορά τις ενδοκοινοτικές υδρολογικές λεκάνες (ήτοι οι εκτεινόμενες στο εσωτερικό μιας μόνον αυτόνομης κοινότητας), οι ως άνω διατάξεις δεν έχουν μεταφερθεί στην ισπανική έννομη τάξη.

**Προσφυγή της 29ης Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας**

(Υπόθεση C-152/12)

(2012/C 174/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Vasileva και H. Støvlbæk)

Καθής: Δημοκρατία της Βουλγαρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, παράγραφος 3, και 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/14/EK ⁽¹⁾,
- να καταδικάσει Δημοκρατία της Βουλγαρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (στο εξής: Επιτροπή) ζητεί από το Δικαστήριο, με το από 16 Μαρτίου 2012 δικόγραφο της προσφυγής της, να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, παράγραφος 3, και 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/14/EK, καθόσον δεν καθόρισε το σύστημα χρέωσης του διαχειριστή της υποδομής στη Βουλγαρία σε συνάρτηση με το κόστος που προκύπτει άμεσα ως αποτέλεσμα της εκτέλεσης των σιδηροδρομικών υπηρεσιών, όπως επιτάσσει το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/14. Επιπλέον, η Βουλγαρία δεν ανακοίνωσε ότι η χρέωση βασίστηκε, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας, σε ένα σύστημα που αποσκοπεί στην πλήρη κάλυψη του κόστους. Για τους λόγους αυτούς η Βουλγαρία έπρεπε τουλάχιστον να έχει τηρήσει τις προϋποθέσεις που τίθενται με το άρθρο αυτό.

Η Επιτροπή στηρίζεται στα ακόλουθα κυρίως επιχειρήματα:

- 1) Ως «κόστος που προκύπτει άμεσα ως αποτέλεσμα της εκτέλεσης των σιδηροδρομικών υπηρεσιών» νοείται το οριακό εκείνο κόστος που προκύπτει άμεσα από την πραγματική χρήση της σιδηροδρομικής υποδομής, δηλαδή το «άμεσο κόστος» που προκύπτει από την εκτέλεση συγκεκριμένων σιδηροδρομικών υπηρεσιών. Το κόστος αυτό είναι συνεπώς μεταβλητό και εξαρτάται από το αν χρησιμοποιείται η σιδηροδρομική υποδομή. Σύμφωνα με το σκεπτικό αυτό, το κόστος που δεν προκύπτει από την πραγματική χρήση της σιδηροδρομικής υποδομής δεν μπορεί να θεωρηθεί ως άμεσο κόστος, ακόμη και αν αφορά δραστηριότητες ή αγαθά που είναι αναγκαία για την εκτέλεση των σιδηροδρομικών μεταφορών σε ορισμένες γραμμές. Το κόστος αυτό είναι πάγιο κόστος, υπό την έννοια ότι προκύπτει ακόμη και στην περίπτωση μη χρήσης της σιδηροδρομικής υποδομής.
- 2) Η ερμηνεία αυτή στηρίζεται στο γράμμα του άρθρου 7, παράγραφος 3, το οποίο αφορά το κόστος «που προκύπτει άμεσα ως

αποτέλεσμα της εκτέλεσης των σιδηροδρομικών υπηρεσιών». Το πάγιο κόστος, το οποίο αφορά το σύνολο της σιδηροδρομικής υποδομής, δεν προκύπτει «άμεσα» από την εκτέλεση συγκεκριμένων σιδηροδρομικών υπηρεσιών. Η φράση «προκύπτει άμεσα» αφορά δηλαδή, κατά την Επιτροπή πάντα, το πρόσθετο κόστος, το οποίο προκύπτει από την εκτέλεση συγκεκριμένων σιδηροδρομικών υπηρεσιών. Υπέρ της προτεινόμενης ερμηνείας συνηγορεί επίσης η θέση την οποία κατέχει εντός της όλης ρύθμισης το άρθρο 7, παράγραφος 3. Το άρθρο 7 ρυθμίζει τις αρχές που διέπουν τη χρέωση, ενώ το άρθρο 8 ρυθμίζει τις εξαιρέσεις από τις αρχές αυτές. Το άρθρο 8, παράγραφος 1, κάνει λόγο για «εξασφάλιση της πλήρους ανάκτησης του κόστους που προκύπτει για το διαχειριστή υποδομής», πράγμα που σημαίνει ότι το κόστος στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 7, παράγραφος 3, δεν μπορεί να είναι το τελικό κόστος του διαχειριστή της υποδομής, αλλά το άμεσο κόστος που προκύπτει από την εκτέλεση συγκεκριμένων σιδηροδρομικών υπηρεσιών, άρα κόστος χαμηλότερο από το τελικό κόστος. Η ερμηνεία αυτή στηρίζεται στην έβδομη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2001/14, κατά την οποία πρέπει να παρασχεθούν κίνητρα για τη βέλτιστη χρήση της σιδηροδρομικής υποδομής από όσο το δυνατόν μεγαλύτερο αριθμό μεταφορικών επιχειρήσεων, πράγμα που προϋποθέτει χαμηλά επίπεδα χρέωσης.

- 3) Η Επιτροπή φρονεί ότι ο διαχειριστής της υποδομής πρέπει να θέτει την υποδομή στη διάθεση των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων με δικές του δαπάνες και ότι οι επιχειρήσεις αυτές πρέπει να καταβάλλουν τέλη που να αντιστοιχούν στο άμεσο κόστος. Ο λόγος είναι ότι η χρήση της σιδηροδρομικής υποδομής πρέπει να γίνει ελκυστική για μεγάλο αριθμό σιδηροδρομικών επιχειρήσεων και να επιτευχθεί η βέλτιστη χρήση της από καθεμία από τις επιχειρήσεις αυτές. Υπάρχει δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/14 μόνο στην περίπτωση που συντρέχουν οι προϋποθέσεις που θέτει η εν λόγω διάταξη: ο διαχειριστής υποδομής οφείλει, για όλους τους τομείς της αγοράς στους οποίους θα ήθελε να επιβάλει προσαυξήσεις, να εξετάσει καταρχάς αν οι τομείς αυτοί μπορούν να τις ανεχθούν. Η ερμηνεία αυτή προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, και συγκεκριμένα από τη φράση «εφόσον η αγορά μπορεί να το ανεχθεί», καθώς και από το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, το οποίο έχει ως εξής: «Οι χρεώσεις δεν πρέπει, ωστόσο, να είναι τόσο υψηλές ώστε να αποκλείονται από τη χρήση της υποδομής τομείς της αγοράς οι οποίοι μπορούν να καταβάλλουν τουλάχιστον τη δαπάνη που προκύπτει άμεσα, λόγω της εκμετάλλευσης των σιδηροδρομικών υπηρεσιών [...]».

- 4) Η πλήρης ανάλυση του στοιχείων κόστους και των εσόδων του διαχειριστή της υποδομής στη Βουλγαρία κατά τα έτη 2005-2008 δείχνει ότι το 60 % έως 70 % των καθ' υπολογισμό άμεσων λειτουργικών δαπανών στη Βουλγαρία οφείλεται σε πάγια στοιχεία, και ιδίως σε μισθούς και εισφορές κοινωνικής ασφάλισης. Κατόπιν των ανωτέρω, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι δαπάνες αυτές δεν μπορούν να θεωρηθούν άμεσο κόστος, υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 3, διότι δεν μεταβάλλονται σε περίπτωση εκτέλεσης σιδηροδρομικών υπηρεσιών. Κατά συνέπεια, τα έσοδα από τα τέλη χρήσης της υποδομής είναι κατά πολύ υψηλότερα των γενικών άμεσων λειτουργικών δαπανών. Το συμπέρασμα της Επιτροπής είναι συνεπώς ότι τα τέλη στη Βουλγαρία δεν διαμορφώνονται με βάση μόνο το κόστος που προκύπτει άμεσα ως αποτέλεσμα της εκτέλεσης των σιδηροδρομικών υπηρεσιών.

5) Η Επιτροπή διαπιστώνει, με βάση τα στοιχεία που έχει λάβει, ότι η μέθοδος που εφαρμόζεται στη Βουλγαρία για τις χρεώσεις για τη χρήση της σιδηροδρομικής υποδομής δεν φαίνεται να συναρτάται σαφώς προς την έννοια του άμεσου κόστους που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/14.

(¹) Οδηγία 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας (ΕΕ L 75, σ. 29).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το tribunal de première instance de Bruxelles (Βέλγιο) στις 29 Μαρτίου 2012 — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken κατά Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Υπόθεση C-154/12)

(2012/C 174/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken

Καθού: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Προδικαστικό ερώτημα

Πάσχει ακυρότητα το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) 318/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (¹), νυν άρθρο 51 του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (²), το οποίο επιβάλλει στον τομέα της παραγωγής ζάχαρης/ζαχαροτεύτων τέλος 12 ευρώ ανά τόνο ζάχαρης ποσοστώσεως:

— στο μέτρο που η νομική βάση που χρησιμοποίησε ο νομοθέτης για τη θέσπιση της διατάξεως αυτής είναι το πρώην άρθρο 37, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ, νυν άρθρο 43, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ·

— στο μέτρο που ο νομοθέτης, ο οποίος προέβαλε ως δικαιολογητική βάση του εν λόγω τέλους την ανάγκη χρηματοδότησεως των δαπανών της κοινής οργάνωσης της αγοράς ζάχαρης, ενώ στην πραγματικότητα το τέλος αυτό χρηματοδοτεί τις άμεσες ενισχύσεις ή/και αποσκοπεί στη διατήρηση της δημοσιονομικής ουδετερότητας της μεταρρυθμίσεως του τομέα της ζάχαρης του 2006, δεν αιτιολόγησε κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο την επιβολή του τέλους, όπως απαιτεί το άρθρο 296 της ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 253 Συνθήκης ΕΚ).

— στο μέτρο που, δεδομένου ότι ο τομέας παραγωγής ζάχαρης/ζαχαροτεύτων είναι ο μόνος τομέας στον οποίον έχει επιβληθεί τέτοιο τέλος συνεισφοράς στον γενικό προϋπολογισμό της ΕΕ, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τέλος αυτό εισάγει διακρίσεις τόσο μεταξύ των καλλιεργητών που διατήρησαν την παραγωγή ζαχαροτεύτων και εκείνων που τη σταμάτησαν όσο και μεταξύ του τομέα παραγωγής ζάχαρης/ζαχαροτεύτων και όλων των λοιπών γεωργικών ή μη γεωργικών τομέων·

— στο μέτρο που πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τέλος παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον ούτε ενδείκνυται ούτε είναι αναγκαίο για τη χρηματοδότηση των δαπανών της κοινής οργάνωσης της αγοράς της ζάχαρης και δεν τελεί σε αναλογία προς τις πραγματικές και τις προσδοκώμενες δαπάνες της κοινής οργάνωσης της αγοράς της ζάχαρης;

(¹) ΕΕ L 58, σ. 1.

(²) ΕΕ L 299, σ. 1.

Προσφυγή της 30ής Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-158/12)

(2012/C 174/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Petrova, K. Mifsud-Bonnici)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να εκδώσει άδειες σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 8 της οδηγίας 2008/1/ΕΚ (¹) ή παραλείποντας να επανεξετάσει, οσάκις ενδείκνυται, και να ενημερώσει, οσάκις απαιτείται, τους όρους για τη χορήγηση αδειας, όσον αφορά 13 υφιστάμενες εγκαταστάσεις εκτροφής χοίρων και εγκαταστάσεις εκτροφής πουλερικών στην Ιρλανδία, και κατά τον τρόπο αυτόν παραλείποντας να διασφαλίσει ότι αυτές οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις λειτουργούν σύμφωνα με τα άρθρα 3, 7, 9, 10 και 13, με το άρθρο 14, στοιχεία α' και β', και με το άρθρο 15, παράγραφος 2, της οδηγίας IPPC το αργότερο μέχρι τις 30 Οκτωβρίου 2007, παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας IPPC·

— να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας IPPC, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να διασφαλίσουν ότι οι αρμόδιες αρχές τους είτε εκδίδουν άδειες σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 8 είτε επανεξετάζουν, οσάκις ενδείκνυται, και ενημερώνουν, οσάκις απαιτείται, τους υφισταμένους όρους χορήγησης αδειας, το αργότερο μέχρι τις 30 Οκτωβρίου 2007.

Από τα στοιχεία που διαθέτει, η Επιτροπή συνάγει ότι οι εγκαταστάσεις εκτροφής χοίρων και η εγκατάσταση εκτροφής πουλερικών που υφίστανται στην Ιρλανδία λειτουργούν ακόμη χωρίς άδεια σύμφωνη με την οδηγία IPPC και, ως εκ τούτου, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Ιρλανδία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας.

(¹) Οδηγία 2008/1/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (ΕΕ L 24, σ. 8, στο εξής: οδηγία IPPC).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 11 Απριλίου 2012 — Peter Pinckney κατά KDG médiattech AG

(Υπόθεση C-170/12)

(2012/C 174/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Peter Pinckney

Ανααιρεσίβλητη: KDG médiattech AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι, σε περίπτωση προβαλλόμενης προσβολής των περιουσιακών δικαιωμάτων του δημιουργού λόγω της αναρτήσεως ορισμένου περιεχομένου στο διαδίκτυο,

— το πρόσωπο που εκτιμά ότι θίγεται έχει τη δυνατότητα να ασκήσει αγωγή αποζημιώσεως ενώπιον των δικαστηρίων καθενός από τα κράτη μέλη στο έδαφος των οποίων είναι ή ήταν δυνατή η πρόσβαση σε περιεχόμενο που αναρτήθηκε στο διαδίκτυο, προκειμένου να επιτύχει την αποκατάσταση μόνο της ζημίας που προκλήθηκε στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει το επιληφθέν δικαστήριο

ή

— απαιτείται, επιπλέον, το περιεχόμενο αυτό να έχει ή να είχε ως αποδέκτη το κοινό που βρίσκεται στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους ή να υφίσταται κάποιο άλλο ιδιαίτερο συνδετικό στοιχείο;

2) Πρέπει στο πρώτο ερώτημα να δοθεί η ίδια απάντηση όταν η προβαλλόμενη προσβολή των περιουσιακών δικαιωμάτων του δημιουργού απορρέει όχι από την ανάρτηση στο διαδίκτυο ορισμένου περιεχομένου σε ηλεκτρονική μορφή αλλά, όπως εν προκειμένω, από τη μέσω του διαδικτύου πρόταση προς πώληση ενσώματου μέσου αποθηκεύσεως στο οποίο έχει αναπαράχθει το εν λόγω περιεχόμενο;

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Απριλίου 2012 η Carrols Corp. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 1 Φεβρουαρίου 2012 στην υπόθεση T-291/09, Carrols Corp. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-171/12 P)

(2012/C 174/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Carrols Corp. (εκπρόσωποι: I. Temiño Cenicerós, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και Giulio Gambettola

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει στο σύνολό της την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο την 1η Φεβρουαρίου 2012 στην υπόθεση T-291/09,

— να κάνει δεκτά στο σύνολό τους τα πρωτοδικώς προβληθέντα αιτήματα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Παραβίαση του δικαιού της Ένωσης, ήτοι παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (¹) και της ερμηνευτικής αυτού νομολογίας που το ερμηνεύει

Στην ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι «όσον αφορά το πανομοιότυπο των επίμαχων σημείων, το στοιχείο αυτό δεν αποδεικνύει την κακή πίστη του παρεμβαίνοντος, ελλείπει οποιουδήποτε άλλου ουσιώδους στοιχείου».

Πράγματι, στην από 11 Ιουνίου 2009 απόφαση, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, (C-529/07, Συλλογή 2009, σ. I 4893), υπογραμμίζεται ότι «η ύπαρξη κακοπιστίας του αιτούντος (...) πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, ενόψει όλων των ασκούντων επιρροή όσον αφορά τη συγκεκριμένη περίπτωση παραγόντων» (σκέψη 37 της αποφάσεως). Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως ανέλυσε κατά τρόπο εξατομικευμένο και μεμονωμένο κάθε στοιχείο, παραλείποντας να θεωρήσει συνολικώς την κατάσταση και ζητώντας αδικαιολογήτως από τον προσφεύγοντα να προσκομίσει περαιτέρω αποδείξεις, κατά παράβαση του δικαιώματός του σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.

(¹) Οδηγία 207/2009, του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2008, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 18 Απριλίου 2012 — Yvon Welte κατά Finanzamt Velbert

Καθού: Finanzamt Velbert

(Υπόθεση C-181/12)

(2012/C 174/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Yvon Welte

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 56 ΕΚ και 58 ΕΚ την έννοια ότι είναι αντίθετα προς την εθνική ρύθμιση κράτους μέλους όσον αφορά την επιβολή φόρου κληρονομίας, δυνάμει της οποίας ο κάτοικος αλλοδαπής που κληρονομεί από επίσης κάτοικο αλλοδαπής ακίνητο στην ημεδαπή δικαιούται μόνο το αφορολόγητο ποσό των 2 000 ευρώ, ενώ αν κατά τον χρόνο της επαγωγής της κληρονομίας ο κληρονομούμενος ή ο κληρονόμος ήταν κάτοικος ημεδαπής, το αφορολόγητο ποσό θα ανερχόταν σε 500 000 ευρώ;

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2012 —
Conceria Kara κατά ΓΕΕΑ — Dima (KARRA)

(Υπόθεση T-270/10) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος KARRA — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό και προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα Kara — Εταιρική επωνυμία Conceria Kara Srl και ατομική επωνυμία Kara — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8 της Συμβάσεως του Παρισιού — Κακή πίστη]

(2012/C 174/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Conceria Kara Srl (Trezzano sul Naviglio, Ιταλία)
(εκπρόσωπος: P. Picciolini, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Mannucci)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Dima —
Gida Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi
Ve Ticaret Ltd Sti (Ισταμπούλ, Τουρκία)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 29ης Μαρτίου 2010 (υπόθεση R 1172/2009-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Conceria Kara Srl και Dima — Gida Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Conceria Kara Srl στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 221 της 14.8.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 2012 —
Universal Display κατά ΓΕΕΑ (UniversalPHOLED)

(Υπόθεση T-435/11) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διεθνής καταχώριση στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος UniversalPHOLED — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2012/C 174/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Universal Display Corp. (Ewing, New Jersey, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: A. Poulter και C. Lehr, solicitors)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: Π. Γερουλάκος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 18ης Μαΐου 2011 (υπόθεση R 215/2011-2), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου UniversalPHOLED ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Universal Display Corp. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 298 της 8.10.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Απριλίου 2012 —
de Brito Sequeira Carvalho κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-40/07 P-REV και T-62/07 P-REV) ⁽¹⁾

(Διαδικασία — Αίτηση αναθεωρήσεως — Νέο γεγονός — Απουσία — Απαράδεκτο)

(2012/C 174/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτών την αναθεώρηση: José António de Brito Sequeira Carvalho
(Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M. Boury, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και D. Martin)

Αντικείμενο

Αίτηση αναθεωρήσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, της 5ης Οκτωβρίου 2009, στις υποθέσεις T-40/07 P, de Brito Sequeira Carvalho κατά Επιτροπής (μη δημοσιευθείσα ακόμα στη Συλλογή), και T-62/07 P, Επιτροπή κατά de Brito Sequeira Carvalho (μη δημοσιευθείσα ακόμα στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναθεώρησης ως απαράδεκτη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 82 της 14.04.2007

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2012 —
El Fatmi κατά Συμβουλίου**

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-76/07, T-362/07 και T-409/08) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα ληφθέντα με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας — Διαγραφή από τον κατάλογο των προσώπων που αφορούν τα μέτρα — Προσφυγή ακυρώσεως — Κατάργηση της δίκης)

(2012/C 174/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Nouriddin El Fatmi (Vught, Κάτω Χώρες) [εκπρόσωποι: G. Pulles και A. M. van Eik (υποθέσεις T-76/07, T-362/07 και T-409/08), J. Pauw (υποθέσεις T-76/07 και T-362/07) και M. Uiterwaal (T-76/07), δικηγόροι]

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης [εκπρόσωποι: αρχικά G. J. Van Hegelsom και E. Finnegan (T-76/07 και T-362/07), εν συνέχεια B. Driessen και E. Finnegan (T-76/07, T-362/07 και T-409/08)]

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών [εκπρόσωποι: αρχικά C. Wissels, M. de Mol και Y. de Vries, καθώς και M. de Grave (υπόθεση T-76/07), εν συνέχεια C. Wissels, M. Bulterman και J. Langer] και Ευρωπαϊκή Επιτροπή [εκπρόσωποι: S. Boelaert και P. van Nuffel, καθώς και, αρχικά, J. Aquilina (υπόθεση T-76/07)]

Αντικείμενο

Κατ' ουσίαν, αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/1008/ΕΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2006, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (EE L 379, σ. 123), όπως αντικαταστάθηκε διαδοχικά από τις αποφάσεις του Συμβουλίου 2007/445/ΕΚ, της 28ης Ιουνίου 2007 (EE L 169, σ. 58), 2007/868/ΕΚ, της 20ης Δεκεμβρίου 2007 (EE L 340, σ. 100), 2008/583/ΕΚ, της 15ης Ιουλίου 2008 (EE L 188, σ. 21), 2009/62/ΕΚ, της 26ης Ιανουαρίου 2009 (EE L 23, σ. 25), τον κανονισμό (ΕΚ) 501/2009 του Συμβουλίου, της 15 Ιουνίου 2009 (EE L 151, σ. 14), τους εκτελεστικούς κανονισμούς του Συμβουλίου (ΕΕ) 1285/2009, της 22ας Δεκεμβρίου 2009 (EE L 346, σ. 39), (ΕΕ) 610/2010, της 12ης Ιουλίου 2010 (EE L 178, σ. 1), (ΕΕ) 83/2011, της 31ης Ιανουαρίου 2011 (EE L 28, σ. 14), και (ΕΕ) 687/2011, της 18ης Ιουλίου 2011 (EE L 188, σ. 2), καθώς και το όνομα του προσφεύγοντος συμπεριελήφθη στον κατάλογο προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγο-

νται στον κανονισμό (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (EE L 344, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 117 της 26.05.2007.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Απριλίου 2012 —
Παχτίτης κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-374/07) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Γενικός διαγωνισμός — Απόρριψη αιτήσεως με την οποία ζητήθηκε αντίγραφο των ερωτήσεων και των απαντήσεων στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα — Αναρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Παραπομπή στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης)

(2012/C 174/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Δημήτριος Παχτίτης (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: αρχικώς Π. Γιαταγαντζίδης και Β. Νιάγκου, κατόπιν Π. Γιαταγαντζίδης και Σ. Σταυροπούλου και στη συνέχεια Π. Γιαταγαντζίδης και Κ. Κυριαζή, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Cutilll και I. Χατζηγιάννης)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του προσφεύγοντος: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ε.-Μ. Μαμούνα και Κ. Μπόσκοβιτς), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk και S. Johannesson) και Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ) (εκπρόσωπος: H. Hijmans)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (EPSO) της 27ης Ιουνίου 2007, περί απορρίψεως της αιτήσεως του προσφεύγοντος να του επιτραπεί η πρόσβαση στις ερωτήσεις που του υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της συμμετοχής του στον γενικό διαγωνισμό EPSO/AD/77/06, στις απαντήσεις που έδωσε στις ερωτήσεις αυτές και στις ορθές απαντήσεις στις εν λόγω ερωτήσεις, και, αφετέρου, της σιωπηρής απορρίψεως της από 10 Ιουλίου 2007 επιβεβαιωτικής αιτήσεώς του προς την EPSO.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Παραπέμπει την υπόθεση T-374/07 στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα έξοδα.

(¹) EE C 283 της 24.11.2007.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2012 — Alstom κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-517/09) (¹)

(Ανταγωνισμός — Αγορά των μετασχηματιστών ισχύος — Έγγραφο του υπολόγου της Επιτροπής — Άρνηση αποδοχής της συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως ως τρόπου προσωρινής καλύψεως του προστίμου — Εξάλειψη του εννόμου συμφέροντος — Κατάργηση της δίκης)

(2012/C 174/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alstom (Levallois-Perret, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J. Derenne και A. Müller-Rappard, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet, N. von Lingen και K. Mojzesowicz)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2009) 7601 τελικό της Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F/39.129 — Μετασχηματιστές ισχύος), με την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο στην προσφεύγουσα, και, αφετέρου, αίτημα ακυρώσεως του εγγράφου του υπολόγου της Επιτροπής της 10ής Δεκεμβρίου 2009, περί μη αποδοχής της καταθέσεως τραπεζικής εγγυήσεως ως μέσου προσωρινής εισπράξεως του προστίμου αυτού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί του αιτήματος ακυρώσεως του εγγράφου του υπολόγου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 10ης Δεκεμβρίου 2009, περί μη αποδοχής της καταθέσεως τραπεζικής εγγυήσεως ως τρόπου προσωρινής καλύψεως του προστίμου που επιβλήθηκε με την απόφαση C (2009) 7601 τελικό της Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F/39.129 — Μετασχηματιστές ισχύος).
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 51 της 27.2.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Απριλίου 2012 — F91 Diddeléng κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-341/10) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Θέση καταγγελίας στο αρχείο — Μη κίνηση διαδικασίας λόγω παραβάσεως κράτους μέλους — Μη ύπαρξη πράξεως δυναμένης να προσβληθεί — Απαράδεκτο)

(2012/C 174/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: F91 Diddeléng (Dudelange, Λουξεμβούργο), Julien Bonnetaud (Yutz, Γαλλία), Thomas Gruszczynski (Amné-

ville, Γαλλία), Rainer Hauck (Maxdorf, Γερμανία), Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Λουξεμβούργο), Grégory Molnar (Moyeuve-Grande, Γαλλία) και Yann Thibout (Algrange, Γαλλία) (εκπρόσωποι: L. Misson, C. Delrée και G. Ernes, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Rozet και P. Van Nuffel)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF) (Mondercange, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: αρχικά K. Daly, solicitor, και D. Keane, SC, στη συνέχεια K. Daly)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 3ης Ιουνίου 2010 περί θέσεως στο αρχείο της καταγγελίας που είχαν υποβάλει οι προσφεύγοντες κατά της Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF), αίτημα ακυρώσεως των κανονισμών της FLF που παραβιάζουν τα άρθρα 39 ΕΚ και 81 ΕΚ καθώς και αίτημα να επιβληθούν οι «δέουσες κυρώσεις».

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Οι F91 Diddeléng, Julien Bonnetaud, Thomas Gruszczynski, Rainer Hauck, Stéphane Martine, Grégory Molnar και Yann Thibout φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF) φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 301 της 6.11.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2012 — Hassan κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-572/11 RII)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Νέα αίτηση — Νέα πραγματικά περιστατικά — Απουσία — Απαράδεκτο)

(2012/C 174/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτών: Samir Hassan (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: É. Morgan de Rivery και E. Lagathu, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Σ. Κυριακοπούλου και Μ. Βιτσεντζάτος)

Αντικείμενο

Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων, και δη αίτηση αναστολής εκτέλεσης των περιοριστικών μέτρων που ελήφθησαν από το Συμβούλιο κατά της Συρίας, καθόσον τα εν λόγω μέτρα αφορούν τον αιτούντα.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2012 — Ternavsky κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-163/12 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Λευκορωσίας — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Αίτηση αναστολής εκτέλεσεως — Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων — Απαράδεκτο)

(2012/C 174/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτών: Anatoly Ternavsky (Μόσχα, Ρωσία) (εκπρόσωποι: C. Rapin και E. Van den Haute, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτέλεσεως του σημείου 2 του παραρτήματος II της εκτελεστικής αποφάσεως 2012/171/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, για την εφαρμογή της αποφάσεως 2010/639/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Λευκορωσίας (ΕΕ L 87, σ. 95) και του σημείου 2 του παραρτήματος II του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 265/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, για την εφαρμογή του άρθρου 8α, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 765/2006 σχετικά με περιοριστικά μέτρα εις βάρος της Λευκορωσίας (ΕΕ L 87, σ. 37).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2012 — Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-135/12)

(2012/C 174/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter και J. Rossi)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί της ακύρωσης της αποφάσεως C(2011) 9403 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2011, με την οποία κηρύσσεται συμβατή προς την εσωτερική αγορά, υπό προϋποθέσεις, η ενίσχυση που χορήγησε η Γαλλική Κυβέρνηση στη France Télécom για τη μεταρρύθμιση του τρόπου χρηματοδότησεως των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων που υπάγονται στη France Télécom [κρατική ενίσχυση C 25/2008 (ex NN 23/2008)].

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, που διαιρείται σε δύο σκέλη, αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή θεώρησε ότι η μεταρρύθμιση του τρόπου χρηματοδότησεως των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων που υπάγονται στη France Télécom αποτελεί κρατική ενίσχυση. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι:
 - η Επιτροπή έκρινε εσφαλμένα ότι η μείωση του ανταλλάγματος που η France Télécom καταβάλλει στο κράτος δεν την απαλλάσσει από το διαρθρωτικό μειονέκτημα που βαραίνει την εν λόγω επιχείρηση μετά τη θέση σε ισχύ του νόμου του 1990 και ότι το μέτρο παρέχει πλεονέκτημα στην εν λόγω επιχείρηση·
 - επικουρικός, η Επιτροπή κακώς έκρινε ότι η France Télécom είχε πλεονέκτημα από το 1996 παρά την καταβολή, εκ μέρους της, της έκτακτης εισφοράς κατ' αποκοπή.
- 2) Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, που προβάλλεται επικουρικός, αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή εξάρτα τη συμβατότητα του συγκεκριμένου μέτρου από την πλήρωση της προϋποθέσεως του άρθρου 2 της επίμαχης αποφάσεως. Ο δεύτερος αυτός λόγος διαιρείται σε δύο σκέλη.
 - Με το πρώτο σκέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, καθόσον έκρινε ότι ο συντελεστής ισοτήτας μεταξύ των ανταγωνιστών δεν επιτεύχθηκε εν προκειμένω λόγω αδυναμίας να ληφθούν υπόψη μη κοινοί κίνδυνοι για τον υπολογισμό του χρηματοδοτικού ανταλλάγματος που καταβλήθηκε από τη France Télécom μετά τη θέση σε ισχύ του νόμου του 1996.
 - Με το δεύτερο σκέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επικουρικός, ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, καθόσον, αφενός, αρνήθηκε να εκτιμήσει την ανεπάρκεια του συντελεστή ισοτήτας μεταξύ των ανταγωνιστών όσον αφορά την καταβολή έκτακτης εισφοράς κατ' αποκοπή από τη France Télécom και, αφετέρου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εν λόγω επιχείρηση δεν θα βρισκόταν σε κατάσταση πλήρους ισοτιμίας με τους ανταγωνιστές της έως το 2043.

- 3) Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτίμησης καθόσον η Επιτροπή αρνήθηκε να δεχθεί επιτόκιο 7 % ως συντελεστή προεξόφλησης της έκτακτης εισφοράς κατ' αποκοπή.

Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2012 — Deutsche Börse κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-175/12)

(2012/C 174/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Börse AG (Frankfurt am Main, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Zschocke, J. Beninca και T. Schwarze, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής COMP/M.6166, Deutsche Börse/NYSE Euronext, της 1ης Φεβρουαρίου 2012, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής δεν εκτίμησε σωστά τους οριζόντιους περιορισμούς του ανταγωνισμού στους οποίους υπόκεινται τα μέρη, καθόσον η Επιτροπή, εξετάζοντας τις εξωχρηματιστηριακές αγορές παραγώγων και ισχυρίζομενη ότι τα μέρη επιβάλλουν αμοιβαία περιορισμούς στα έξοδα συναλλαγών, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και πλάνη εκτίμησης. Επιπλέον, ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι τα μέρη περιορίζουν το ένα τον άλλο μέσω του ανταγωνισμού στην καινοτομία είναι προδήλως εσφαλμένος και η ανάλυση του ανταγωνισμού μεταξύ των συστημάτων συναλλαγών δεν στηρίχθηκε σε πειστικά και συνεκτικά στοιχεία. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή δεν εξέτασε δεόντως τους από πλευράς ζήτησης περιορισμούς, διότι παρέλειψε να αναλύσει και να αξιολογήσει τον καίριο ρόλο των πελατών των μερών, μεταξύ των οποίων καταλέγονται και οι κύριοι μετέχοντες στις εξωχρηματιστηριακές συναλλαγές, και να διενεργήσει οποιαδήποτε ποσοτική ανάλυση.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εκ μέρους της καθής εκτίμηση των σχετικών με την αποτελεσματικότητα ισχυρισμών των μερών έπασχε από προφανή σφάλματα και δεν στηριζόταν σε πειστικά και συνεκτικά στοιχεία. Η Επιτροπή κακώς δέχθηκε ότι μερικές μόνο από τις βελτιώσεις της αποτελεσματικότητας ήταν επαληθεύσιμες, συν-

δέονταν με τη συγχώνευση και μπορούσαν να ωφελήσουν άμεσα τους πελάτες, και εσφαλμένως ισχυρίστηκε ότι ήταν ανεπαρκείς για την εξουδετέρωση των επιπτώσεων της συγχώνευσης στον ανταγωνισμό. Αναφορικά με την εκτίμησή της τόσο των σχετικών με τις ασφάλειες οικονομικών όσο και των σχετικών με τη ρευστότητα πλεονεκτημάτων, η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης των μερών στηριζόμενη σε αποδείξεις και επιχειρήματα που προβλήθηκαν μετά την προφορική ακρόαση και επί των οποίων τα μέρη δεν είχαν τη δυνατότητα να υποβάλουν παρατηρήσεις. Η θεωρία της Επιτροπής περί ανακτίσεως και η εκτίμησή της για τις σχετικές με τις ασφάλειες οικονομίες που συνδέονται με τη συγχώνευση βασίστηκαν σε νέες θεωρίες και απαιτήσεις που δεν στηρίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές περί των οριζόντιων συγκεντρώσεων της Επιτροπής ⁽¹⁾.

- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής δεν εκτίμησε ορθώς τα διορθωτικά μέτρα που πρότειναν τα μέρη. Η απόρριψη της δεσμεύσεως σχετικά με την πλήρη εκχώρηση της αλληλοεπικαλυπτόμενης δραστηριότητας της NYX' (της προσφεύγουσας και της NYSE Euronext) που αφορά παράγωγα συνδεδεμένα με μεμονωμένες μετοχές, συμπεριλαμβανομένης της εκχώρησης της NYX' BClear facility, στηρίχθηκε σε ανακριβή στοιχεία. Η υποτιθέμενη «συμβατική σχέση» ανάμεσα σε παράγωγα που συνδέονται με μεμονωμένες μετοχές και σε παράγωγα που συνδέονται με δείκτες μετοχών δεν υπάρχει, έρχεται σε αντίθεση με την ανάλυση της Επιτροπής όσον αφορά τον ορισμό της αγοράς, και η προβολή της συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των μερών. Η απόρριψη εκ μέρους της Επιτροπής της δεσμεύσεως περί αδειοδοτήσεων λογισμικού είναι πλημμελής και αντιφάσκει με τα συμπεράσματά της όσον αφορά τον ανταγωνισμό στον τομέα της τεχνολογίας.

⁽¹⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση των οριζόντιων συγκεντρώσεων σύμφωνα με τον κανονισμό του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ 2004, C 31, σ. 5).

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2012 — Bank Tejarat κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-176/12)

(2012/C 174/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bank Tejarat (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: S. Zaiwalla, P. Reddy, και F. Zaiwalla, Solicitors, D. Wyatt, QC και R. Blakeley, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το σημείο 2 του πίνακα I.B. του παραρτήματος I της αποφάσεως 2012/35/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, για τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 19, σ. 22), κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει το σημείο 2 του πίνακα I.B. του παραρτήματος I του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 54/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 19, σ. 1), κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει το σημείο 105 του πίνακα Β. του παραρτήματος IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1), κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·
- να κρίνει ανεφάρμοστο στην περίπτωση της προσφεύγουσας το άρθρο 20, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου·
- να κρίνει ανεφάρμοστο στην περίπτωση της προσφεύγουσας το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου·
- να αναγνωρίσει την άμεση ισχύ της ακυρώσεως του σημείου 2 του πίνακα I.B. του παραρτήματος I της αποφάσεως 2012/35/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 54/2012 του Συμβουλίου, καθώς και του σημείου 105 του πίνακα Β. του παραρτήματος IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει

- ότι δεν πληρούνται στην περίπτωση της τα ουσιαστικά κριτήρια εφαρμογής των μέτρων και δεν υπάρχει νομική ή τεκμηριωμένη με τα πραγματικά περιστατικά βάση για την εφαρμογή τους στην περίπτωση της, και/ή ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εξακρίβωση της συνδρομής των κριτηρίων αυτών,
- ότι το Συμβούλιο συμπεριέλαβε την προσφεύγουσα στον εν λόγω κατάλογο χωρίς να έχει στη διάθεσή του επαρκή στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι τα κριτήρια αυτά πληρούνταν και συνεπώς υπέπεσε εκ νέου σε πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η προσφεύγουσα δεν πληροί κανένα από τα πέντε σχετικά κριτήρια που προβλέπει το άρθρο 23, παράγραφος 2 του κανονισμού 267/2012, και ότι το Συμβούλιο δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο περί του αντιθέτου.

2) Με τον δεύτερο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η υπαγωγή της στα εν λόγω μέτρα συνιστά προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματός της ασκήσεως εμπορικών δραστηριοτήτων και του δικαιώματος σεβασμού της περιουσίας της και/ή ότι παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.

3) Με τον τρίτο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο ενήργησε κατά παράβαση ουσιάδους τύπου, στο μέτρο που: (α) ανακοίνωσε στην προσφεύγουσα ατομικώς ότι περιελήφθη το όνομά της στους καταλόγους, (β) δεν αιτιολόγησε προσηκόντως και επαρκώς τη σχετική απόφασή του και (γ) δεν τήρησε τα δικαιώματα άμυνας και το δικαίωμα αποτελεσματικής έννομης προστασίας.

Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2012 — Spraylat κατά ECHA

(Υπόθεση T-177/12)

(2012/C 174/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Spraylat GmbH (Λαχεν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Fischer, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την πράξη επιβολής διοικητικής επιβάρυνσης που εξέδωσε και κοινοποίησε ο καθού στην προσφεύγουσα στις 21 Φεβρουαρίου 2012 (τιμολόγιο αριθ. 10030371),
- να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα.
- Επικουρικά, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης SME(2012)1445, της 15ης Φεβρουαρίου 2012.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακύρωσης.

1) Πρώτος λόγος: Παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 ⁽¹⁾ και του κανονισμού (ΕΚ) 340/2008 ⁽²⁾

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, όπως προκύπτει από αμφότερους τους κανονισμούς, ο μόνος λόγος για την επιβολή διοικητικής επιβάρυνσης κατά το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008 είναι η κάλυψη της δαπάνης του ECHA για τον έλεγχο της καταχώριση σε σχέση με το μέγεθος της επιχείρησης, πράγμα όμως που δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό της διοικητικής επιβάρυνσης σύμφωνα με την απόφαση MB/D/29/2010 του διοικητικού συμβουλίου του ECHA. Είναι επίσης ανεπίτρεπτη η κλιμάκωση της διοικητικής επιβάρυνσης ανάλογα με το μέγεθος της επιχείρησης, διότι αυτό έχει ως συνέπεια ότι οι μεγάλες επιχειρήσεις επιβαρύνονται με ένα μέρος της δαπάνης που οφείλεται στον έλεγχο των μικρότερων επιχειρήσεων.

2) Δεύτερος λόγος: Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Σύμφωνα με την αρχή αυτή, η επιβολή της διοικητικής επιβάρυνσης από τον καθού πρέπει να τελεί σε αναλογία προς την υπηρεσία που παρέχει ο καθού. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι αυτό δεν συμβαίνει εν προκειμένω, αν το ύψος της επιβάρυνσης των 20 700 ευρώ συγκριθεί με τη διοικητικής φύσης υπηρεσία που παρέσχε πράγματι ο καθού.

3) Τρίτος λόγος: Παραβίαση της γενικής αρχής της ισότητας

Συναφώς η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η διαφοροποίηση του ύψους της διοικητικής επιβάρυνσης ανάλογα με το μέγεθος της επιχείρησης έχει επίσης ως συνέπεια μια ανεπίτρεπτη άνιση μεταχείριση. Επιπλέον, ο καθού παραβιάζει, λόγω της μεταβολής της διοικητικής πρακτικής του, την αρχή της ισότητας, αφού αντιμετωπίζει την προσφεύγουσα διαφορετικά από ό,τι άλλους αιτούντες καταχώριση χημικών προϊόντων, στους οποίους ο καθού παρέσχε τη δυνατότητα να επιφέρουν διορθώσεις ως προς το μέγεθος της επιχείρησης ακόμη και μετά από την παραλαβή του αριθμού καταχώρισης, ώστε να αποφευχθεί η επιβολή διοικητικής επιβάρυνσης.

4) Τέταρτος λόγος: Παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και προσβολή του δικαιώματος για χρηστή διοίκηση

Ο καθού, μολονότι διαπίστωσε ότι η ορθή εξακρίβωση του μεγέθους της επιχείρησης είναι δυσχερής κατά την πρακτική εφαρμογή της διαδικασίας καταχώρισης, δεν παρέσχε στην προσφεύγουσα –παρά την ύπαρξη του δικαιώματος για χρηστή διοίκηση– τη δυνατότητα να διορθώσει τα στοιχεία και να αποφύγει έτσι την επιβολή της διοικητικής επιβάρυνσης.

5) Ανεπίτρεπτη μεταβίβαση νομοθετικών εξουσιών στον καθού

Το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008 εξουσιοδοτεί τον καθού να επιβάλλει διοικητικές επιβάρυνσεις, χωρίς ο κανονισμός να καθορίζει λεπτομερώς τον τρόπο επιβολής, και ιδίως τα όρια των επιβάρυνσεων. Κατά την προσφεύγουσα, αυτό αποτελεί ανεπίτρεπτη μεταβίβαση νομοθετικών εξουσιών στον καθού.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 340/2008 της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 2008, σχετικά με τα τέλη και τις επιβάρυνσεις που πρέπει να καταβάλλονται στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) (ΕΕ L 107 της 17.4.2008, σ. 6)

Προσφυγή 17ης Απριλίου 2012 — Khwanda κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-178/12)

(2012/C 174/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mahran Khwanda (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: S. Jeffrey και S. Ashley, Solicitors, D. Wyatt, QC και R. Blakeley, Barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την παράγραφο 22 του παραρτήματος της εκτελεστικής αποφάσεως 2012/37/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, για την εφαρμογή της αποφάσεως 2011/782/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 19, σ. 33), στο μέτρο που αφορά τον προσφεύγοντα·

— να ακυρώσει την παράγραφο 22 του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 55/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, για την εφαρμογή του άρθρου 33, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Συρία (ΕΕ L 19, σ. 6), στο μέτρο που αφορά τον προσφεύγοντα·

— να κρίνει ότι τα άρθρα 18, παράγραφος 1, και 19, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/782/ΚΕΠΠΑ (¹) του Συμβουλίου δεν έχουν εφαρμογή στον προσφεύγοντα·

— να κρίνει ότι τα άρθρα 14, παράγραφος 1, και 15, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 (²) του Συμβουλίου δεν έχουν εφαρμογή στον προσφεύγοντα·

— να κρίνει ότι η ακύρωση της παραγράφου 22, του παραρτήματος, της αποφάσεως 2012/37/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και της παραγράφου 22, του παραρτήματος, του κανονισμού (ΕΕ) 55/2012 έχει άμεση ισχύ· και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι:

— δεν πληρούνται στην περίπτωση του τα ουσιαστικά κριτήρια καταχωρίσεώς του στον κατάλογο βάσει των προσβαλλόμενων μέτρων, καθόσον δεν υπάρχει νομική και πραγματική βάση για την καταχώρισή του στον κατάλογο και το Συμβούλιο εν προκειμένω υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως· επιπλέον, το Συμβούλιο περιέλαβε το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο βάσει ανεπαρκών αποδεικτικών στοιχείων·

- προσκόμισε ισχυρά αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη του ισχυρισμού του ότι είχε πράγματι λάβει μέτρα για να αποτρέψει την πρόσβαση φιλοκυβερνητικών στοιχείων στα λεωφορεία της Kadmus Transport. Το Συμβούλιο παρέλειψε να προσκομίσει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να αμφισβητήσει αυτούς τους ισχυρισμούς.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι:
- η καταχώριση του στον κατάλογο προσβάλλει τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες του, συμπεριλαμβανομένων του δικαιώματος στην ιδιωτική και οικογενειακή ζωή και του δικαιώματος σεβασμού της περιουσίας, και/ή παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι:
- το Συμβούλιο, εν πάση περιπτώσει, ενήργησε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου, στο μέτρο που: (α) δεν κοινοποίησε στον προσφεύγοντα ατομικώς την καταχώριση του στον κατάλογο, (β) δεν αιτιολόγησε προσηκόντως και επαρκώς την καταχώριση του στον εν λόγω κατάλογο, (γ) δεν σεβάστηκε τα δικαιώματα του άμυνας και το δικαίωμά του επί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
- Το Συμβούλιο προσέβαλε το δικαίωμα του προσφεύγοντος σε αποτελεσματική ένδικη προστασία και, ειδικότερα, την υποχρέωση αιτιολόγησας, καθώς δεν αιτιολόγησε επαρκώς την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στο παράρτημα IX του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- Το Συμβούλιο προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως του προσφεύγοντος, διότι δεν του παρέσχε την προβλεπόμενη από το άρθρο 46, παράγραφοι 3 και 4, του προσβαλλόμενου κανονισμού δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις επί της καταχωρίσεως του στους καταλόγους των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις, πράγμα που θα συνεπαγόταν επανεξέταση της καταχωρίσεως από το Συμβούλιο.
- 2) Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από έλλειψη νομικής βάσεως για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις
- Από τους λόγους που παρέδωσε το Συμβούλιο σχετικά με την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις δεν προκύπτει σε ποια ακριβώς νομική βάση στηρίχθηκε το Συμβούλιο
- Η δραστηριότητα που ο προσφεύγων ασκούσε μόνο μέχρι τον Μάρτιο του 2008 δεν αποτελεί δικαιολογητικό λόγο για την καταχώριση του ονόματός του τον Δεκέμβριο του 2011 στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις.
- Η δραστηριότητα του προσφεύγοντος ως διευθυντή της εταιρίας Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH δεν αποτελεί δικαιολογητικό λόγο για την καταχώριση του ονόματός του στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις, ιδίως διότι το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ακύρωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 961/2010 ⁽¹⁾ ως προς την HTTS GmbH.
- Από το γεγονός και μόνο ότι ο προσφεύγων υπήρξε διευθυντής αγγλικής εταιρίας, η οποία εν τω μεταξύ λύθηκε, ουδόλως μπορεί να συναχθεί ότι συντρέχει ένας από τους απαριθμούμενους στο άρθρο 23, παράγραφος 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού λόγους για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις.
- 3) Ο τρίτος λόγος αφορά την προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος του προσφεύγοντος στην προστασία της ιδιοκτησίας του
- Η καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις συνιστά μη δικαιολογούμενη προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος της ιδιοκτησίας, διότι, λόγω της ανεπαρκούς αιτιολογίας, ο προσφεύγων δεν γνωρίζει τους λόγους για τους οποίους το όνομά του καταχωρίστηκε στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις.
- Η καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις είναι προδήλως απρόσφορη για την επίτευξη των σκοπών του προσβαλλόμενου κανονισμού και, επιπλέον, συνιστά δυσανάλογη προσβολή των περιουσιακών του δικαιωμάτων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 319, σ. 56

⁽²⁾ ΕΕ L 16, σ. 1

Προσφυγή της 26ης Απριλίου 2012 — Bateni κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-181/12)

(2012/C 174/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Naser Bateni (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Kienzle και M. Schlingmann, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος:

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, ως προς τον προσφεύγοντα, τον κανονισμό 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων του προσφεύγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ L 281, σ. 1)

Προσφυγή της 26ης Απριλίου 2012 — HTTS κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-182/12)**

(2012/C 174/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Kienzle και M. Schlingmann, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει, ως προς την προσφεύγουσα, τον κανονισμό 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργησή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1) Πρώτος λόγος: προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.

— Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το Συμβούλιο προσέβαλε το δικαίωμά της σε αποτελεσματική ένδικη προστασία και, ειδικότερα, την υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθώς δεν αιτιολόγησε επαρκώς την εκ νέου καταχώριση της επωνυμίας της προσφεύγουσας στον κατάλογο των προσώπων, οργανισμών και οντοτήτων στα οποία έχουν επιβληθεί περιοριστικά μέτρα δυνάμει του άρθρου 23 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

— Η προσφεύγουσα προβάλλει, επιπλέον, ότι το Συμβούλιο προσέβαλε το δικαίωμά της ακροάσεως, διότι δεν της παρέσχε τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις επί της εκ νέου καταχωρίσεως της στους καταλόγους των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις, πράγμα που θα συνεπαγόταν επανεξέταση της καταχωρίσεως από το Συμβούλιο.

2) Δεύτερος λόγος: έλλειψη νομικής βάσεως για την εκ νέου καταχώριση της επωνυμίας της προσφεύγουσας στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι λόγοι που παρέδωσε το Συμβούλιο δεν δικαιολογούν την εκ νέου καταχώριση της επωνυμίας της προσφεύγουσας στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις, κατά μείζονα λόγο διότι οι λόγοι αυτοί είναι αβάσιμοι.

— Κατά την προσφεύγουσα, η εκ νέου καταχώριση της επωνυμίας της προσφεύγουσας στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις είναι απόρροια προδήλως εσφαλμένης εκτιμήσεως εκ μέρους του Συμβουλίου όσον αφορά την κατάσταση της και τις δραστηριότητές της.

3) Ο τρίτος λόγος αφορά την προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος της προσφεύγουσας στην προστασία της ιδιοκτησίας του

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καταχώριση της επωνυμίας της στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις συνιστά μη δικαιολογούμενη προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος της ιδιοκτησίας, διότι, λόγω της ανεπαρκούς αιτιολογίας, δεν γνωρίζει τους λόγους για τους οποίους η επωνυμία της καταχωρίστηκε στον κατάλογο αυτόν.

— Η προσφεύγουσα προβάλλει, ακόμη, ότι η καταχώριση της επωνυμίας της στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις είναι προδήλως απρόσφορη για την επίτευξη των σκοπών του προσβαλλόμενου κανονισμού. Εν πάση περιπτώσει, κατά την προσφεύγουσα, η εν λόγω καταχώριση υπερβαίνει το αναγκαίο για την επίτευξη των σκοπών αυτών μέτρο.

Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2012 — HUK-Coburg κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-185/12)**

(2012/C 174/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: HUK-Coburg Haftpflicht-Unterstützungs-Kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands a.G. in Coburg (Coburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Birnstiel, H. Heinrich και A. Meier, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 23 Φεβρουαρίου 2012 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας να αποκτήσει πρόσβαση σε συγκεκριμένα έγγραφα διαδικασίας ελέγχου συμπράξεων (COMP/39.125 — Carglass),

— να καταδικάσει την καθής στα δικά της δικαστικά έξοδα και στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως: παράλειψη εξέτασεως των εξατομικευμένη εξέταση των ειδικών εγγράφων που παρατέθηκαν στην αίτηση

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η απόφαση δεν βασίστηκε σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων. Κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στη νομικώς εσφαλμένη παραδοχή ότι εν προκειμένω υπήρχε γενικό τεκμήριο εφαρμογής μιας εξαιρέσεως.

- 2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

Στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή βάσει την απόρριψη της αιτήσεώς της στο σύνολό της απλώς και μόνον σε γενικές εκτιμήσεις και, επομένως, δεν την αιτιολόγησε επαρκώς. Κατ' αυτήν τούτο συνιστά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και συνεπώς παράβαση ουσιώδους τύπου.

- 3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως: εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως ο προσφεύγων διατείνεται ότι ερμηνεύτηκαν και εφαρμόστηκαν κατά τρόπο εσφαλμένο οι εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Κατά την προσφεύγουσα η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη σχέση κανόνα-εξαιρέσεως και ερμήνευσε κατά τρόπο υπερβολικά διασταλτικό την έννοια της προστασίας των εμπορικών συμφερόντων.

- 4) Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: Μη συνεκτίμηση του γεγονότος ότι η αναγόμενη στο ιδιωτικό δίκαιο ικανοποίηση των συμφερόντων της σύμπραξης συνιστά δημόσιο συμφέρον υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του Κανονισμού 1049/2001

Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένως αρνήθηκε την ύπαρξη υπερισχύοντος δημοσίου συμφέροντος για τη γνωστοποίηση των εγγράφων στα οποία ζητήθηκε πρόσβαση. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή όφειλε να θεωρήσει, στο πλαίσιο της σταθμίσεως συμφερόντων, ότι και η αναγόμενη στο ιδιωτικό δίκαιο ικανοποίηση των συμφερόντων της σύμπραξης συνιστά δημόσιο συμφέρον υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του Κανονισμού 1049/2001.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

**Προσφυγή-αγωγή της 28ης Νοεμβρίου 2011 — ZZ κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση F-126/11)

(2012/C 174/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωπος: M. Bougy, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της ΑΔΑ καθόσον επιβάλλει πειθαρχική ποινή υπό τη μορφή επιπλήξεως στον προσφεύγοντα-ενάγοντα.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ CMS 10/038 που επιβάλλει ποινή επιπλήξεως στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, καθώς και την απόφαση της ΑΔΑ υπ' αριθ. R/393/11 η οποία επιβεβαίωσε την πρώτη·
- να διαπιστώσει ότι η επίπληξη που επέβαλε η ΑΔΑ στον προσφεύγοντα-ενάγοντα χωρίς προσκόμιση έγκυρων αποδεικτικών στοιχείων για τη διάπραξη παρενοχλήσεων που του προσήφθη και χωρίς τη διεξαγωγή μιας πράγματι ανεξάρτητης, αμερόληπτης και δίκαιης έρευνας, η οποία να καθιστά δυνατή την απόδειξη του υποστατού και του αληθούς των υποτιθέμενων πράξεων παρενοχλήσεως που διέπραξε ο προσφεύγων-ενάγων εις βάρος συναδέλφου του, η ποινή αυτή συνιστά δυσμενή διάκριση εκ μέρους της ΑΔΑ εις βάρος του προσφεύγοντος-ενάγοντος·
- να διαπιστώσει ότι καθ' όλη τη διάρκεια της υποθέσεως αυτής, ο προσφεύγων-ενάγων υπέστη σοβαρή ηθική βλάβη και υλική ζημία και ότι, ως εκ τούτου, δικαιούται να λάβει ικανοποίηση για την ηθική βλάβη και αποζημίωση για την ζημία που υπέστη. Η ηθική βλάβη και η ζημία πρέπει να εκτιμηθούν σύμφωνα με τα κριτήρια που θα προσδιορίσει το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης·
- να διαπιστώσει, ειδικότερα, ότι καθ' όλη τη διάρκεια της υποθέσεως αυτής και σε προηγούμενες που σχετίζονται με αυτή, ο προσφεύγων-ενάγων υπήρξε θύμα σοβαρών προσβολών των

θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων του, δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται στις Συνθήκες, στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθώς και ότι, ως εκ τούτου, ο προσφεύγων-ενάγων δικαιούται να λάβει αποζημίωση για τις εν λόγω προσβολές, κατά την εκτίμηση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Προσφυγή της 29ης Μαρτίου 2012 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-28/12)

(2012/C 174/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως περί απορρίψεως του αιτήματος του προσφεύγοντος, πρώτον, για διαγραφή μίας φράσεως από την ιατρική έκθεση της 28ης Φεβρουαρίου 2008, δεύτερον, για εκ νέου αποστολή νέας εκδόσεως διορθωμένης συναφώς σε ιατρό επιλογής του προσφεύγοντος και, τρίτον, για διαγραφή εν γένει από τον φάκελο εργατικών ατυχημάτων του προσφεύγοντος του κατά τον προσφεύγοντα ψευδούς στοιχείου ότι η λευκή σκόνη με την οποία ο προσφεύγων ήρθε σε επαφή αποδείχθηκε εν τέλει ότι επρόκειτο για λευκή σκόνη σε αντίτυπο εφημερίδας στην οποία ο προσφεύγων ήταν συνδρομητής

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση απορρίψεως των αιτημάτων του της 23ης Δεκεμβρίου 2010·
- εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της 10ης Ιουλίου 2010, καθώς και την απόφαση απορρίψεως των αιτημάτων του της 23ης Δεκεμβρίου 2010·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Τιμή συνδρομής 2012 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 310 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	840 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

